

SEJM
RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ
III kadencja
Prezes Rady Ministrów
RM 10-154-00

Druk nr 2519

Warszawa, 22 grudnia 2000 r.

Pan
Maciej Płażyński
Marszałek Sejmu
Rzeczypospolitej Polskiej

Szanowny Panie Marszałku.

Na podstawie art. 118 ust. 1 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej z dnia 2 kwietnia 1997 r. przedstawiam Sejmowi Rzeczypospolitej Polskiej projekt ustawy

- o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych wraz z projektami podstawowych aktów wykonawczych,

co do którego Rada Ministrów zadeklarowała, że ma na celu dostosowanie polskiego ustawodawstwa do prawa Unii Europejskiej.

Jednocześnie, zgodnie z wymogami art. 31 ust. 3b Regulaminu Sejmu, przekazuję, przetłumaczone na język polski, teksty przepisów Unii Europejskiej, do których ma być dostosowane prawo polskie.

W załączeniu przedstawiam także opinię dotyczącą zgodności proponowanych regulacji z prawem Unii Europejskiej.

Ponadto uprzejmie informuję, że do prezentowania stanowiska Rządu w tej sprawie w toku prac parlamentarnych został upoważniony Minister Edukacji Narodowej.

Z poważaniem

(-) Jerzy Buzek

Ustawa
z dnia
o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii
Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Art. 1.

1. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, którzy nabyli w tych państwach, poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej, kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych, uznaje się te kwalifikacje na zasadach określonych w ustawie.

2. Zawodem regulowanym jest działalność zawodowa lub zespół działań, podlegających regulacjom określonym w przepisach odrębnych, zwanych dalej "przepisami regulacyjnymi", zawierających wymagania kwalifikacyjne i warunki do wykonywania tego zawodu.

3. Obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej, których kwalifikacje zostały uznane, zapewnia się prawo wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego na takich samych zasadach jak osobom, które kwalifikacje do jego wykonywania uzyskały w Rzeczypospolitej Polskiej.

4. Ustawa nie narusza zasad uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, określonych w odrębnych przepisach.

Art. 2.

Ilekroć w ustawie mowa jest o:

1) wykonywaniu zawodu regulowanego – oznacza to wykonywanie takiego zawodu na własny rachunek, na podstawie umowy o pracę lub w innej formie dozwolonej przez przepisy obowiązujące w państwie, w którym zawód był, jest lub ma być wykonywany,

- 2) kwalifikacjach do wykonywania zawodu regulowanego - oznacza to wymogi określone przepisami regulacyjnymi, od których spełnienia uzależnione jest wykonywanie zawodu,
- 3) wnioskodawcy - oznacza to obywatela, o którym mowa w art. 1 ust.1, zamierzającego wykonywać zawód regulowany w Rzeczypospolitej Polskiej,
- 4) państwie wnioskodawcy - oznacza to państwo, w którym wnioskodawca uzyskał kwalifikacje do wykonywania zawodu regulowanego,
- 5) uprawnionej instytucji - oznacza to instytucję w państwie członkowskim Unii Europejskiej prowadzącą kształcenie lub szkolenie, których ukończenie potwierdzone jest dyplomami lub świadectwami, zgodnie z przepisami o systemie edukacji w tym państwie, a także stowarzyszenie albo organizację zawodową, których wykaz stanowi załącznik nr 1 do ustawy,
- 6) kształceniu regulowanym - oznacza to kształcenie przygotowujące do wykonywania zawodu w państwie wnioskodawcy uzupełnione, o ile jest to dodatkowo wymagane, szkoleniem zawodowym, okresem próbnym lub praktyką zawodową, których poziom i struktura są określone przepisami państwa wnioskodawcy, albo podlegają zatwierdzeniu lub ocenie przez powołaną w tym celu instytucję w państwie wnioskodawcy,
- 7) kwalifikacjach na poziomie trzecim - oznacza to, że wnioskodawca posiada:
 - a) dyplom, świadectwo lub inny dokument wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w cyklu innym niż podstawowy, zwanym dalej „nauką w niepełnym wymiarze”, a także dodatkowo potwierdzające ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane, które potwierdzają uzyskanie kwalifikacji wymaganych do wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, wówczas, gdy ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, lub
 - b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie studiów wyższych o co najmniej trzyletnim okresie kształcenia, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, a także potwierdzające ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest wymagane, które jednocześnie stanowią potwierdzenie kwalifikacji do wykonywania zawodu, nie będącego w państwie wnioskodawcy zawodem regulowanym oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w

tym państwie przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy w okresie ostatnich dziesięciu lat,

8) kwalifikacjach na poziomie drugim - oznacza to, że wnioskodawca posiada:

- a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub ukończenie szkolenia, wydane przez uprawnioną instytucję, po ukończeniu:
 - nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane, lub
 - kursów o specjalistycznym programie, których wykaz stanowi załącznik nr 2 do ustawy, potwierdzające uzyskanie kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia lub szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub poza obszarem Unii Europejskiej w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej, albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej, lub
- b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję, potwierdzające ukończenie nauki o okresie kształcenia co najmniej rocznym, lecz krótszym niż trzy lata, lub odpowiednio dłuższym w przypadku nauki w niepełnym wymiarze, podejmowanej na podstawie świadectwa uprawniającego do kształcenia w systemie szkolnictwa wyższego, a także dodatkowo ukończenie szkolenia zawodowego, o ile jest to wymagane, stanowiące jednocześnie potwierdzenie kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w tym państwie przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat,
- c) dokument potwierdzający ukończenie w państwie członkowskim Unii Europejskiej kursu kształcenia regulowanego, stwierdzający posiadanie kwalifikacji na poziomie

drugim, w tym kursu zamieszczonego w wykazie stanowiącym załącznik nr 3 do ustawy,

9) kwalifikacjach na poziomie pierwszym - oznacza to, że wnioskodawca posiada:

a) dokumenty potwierdzające wykształcenie lub szkolenie, wydane przez uprawnioną instytucję, poświadczające, po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, ukończenie:

- kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 8 lit. a) pierwsze tیره, uzyskanego w instytucji szkolnictwa lub w zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub
- praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej, będące stwierdzeniem uzyskania kwalifikacji wymaganych do podjęcia i wykonywania zawodu regulowanego w państwie wnioskodawcy, jeżeli ponad połowę kształcenia i szkolenia odbyto w państwie członkowskim Unii Europejskiej lub poza obszarem Unii Europejskiej w instytucji prowadzącej kształcenie i szkolenie na podstawie przepisów państwa członkowskiego Unii Europejskiej, albo gdy wnioskodawca uzyskał trzyletnie doświadczenie zawodowe poświadczone przez państwo członkowskie Unii Europejskiej, które uznało dokumenty uzyskane w państwie innym niż państwo członkowskie Unii Europejskiej,

b) dokumenty wydane przez uprawnioną instytucję po zakończeniu nauki z zakresu szkoły średniej ogólnej, technicznej lub zawodowej, potwierdzające posiadanie kwalifikacji, po ukończeniu:

- kształcenia lub szkolenia odbytego w instytucji szkolnictwa lub zakładzie pracy, uzupełnionego dodatkowo okresem praktyki zawodowej, o ile jest to wymagane, lub
- praktyki zawodowej uzupełniającej naukę z zakresu szkoły średniej, które jednocześnie potwierdzają posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu, który w państwie wnioskodawcy nie jest zawodem regulowanym oraz dodatkowo dokumenty poświadczające wykonywanie w tym państwie przez wnioskodawcę zawodu przez dwa lata w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy lub odpowiednio dłużej w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu pracy, w okresie ostatnich dziesięciu lat,

- c) dokument potwierdzający ukończenie kształcenia regulowanego na poziomie, o którym mowa w lit. b) pierwsze tiret,
- 10) zaświadczeniu potwierdzającym kompetencje - oznacza to:
- a) dokument potwierdzający ukończenie istotnego dla zawodu regulowanego kształcenia lub szkolenia innego niż wymienione w pkt 7 – 9, lub
 - b) dokument potwierdzający wiedzę i predyspozycje niezbędne do wykonywania zawodu, wydane przez uprawnioną instytucję, w przypadku gdy uzyskanie takiego zaświadczenia w państwie wnioskodawcy nie jest uzależnione od posiadania wykształcenia,
- 11) dyplomie ukończenia szkoły wyższej - oznacza to dyplom ukończenia wyższych studiów lub wyższych studiów zawodowych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, jeżeli przepisy regulacyjne tak stanowią, dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów kwalifikacyjnych zawartych w tych przepisach dla danego zawodu regulowanego,
- 12) świadectwie ukończenia szkoły pomaturalnej - oznacza to świadectwo ukończenia szkoły pomaturalnej w Rzeczypospolitej Polskiej oraz, jeżeli przepisy regulacyjne tak stanowią, dokumenty potwierdzające spełnienie wymogów kwalifikacyjnych zawartych tych w przepisach dla danego zawodu regulowanego,
- 13) świadectwie ukończenia szkoły średniej - oznacza to świadectwo ukończenia szkoły ponadpodstawowej lub ponadgimnazjalnej, z wyjątkiem szkół, o których mowa w pkt 12,
- 14) świadectwie ukończenia szkoły podstawowej - oznacza to świadectwo ukończenia ośmioklasowej szkoły podstawowej lub świadectwo ukończenia gimnazjum,
- 15) doświadczeniu zawodowym - oznacza to wykonywanie zawodu regulowanego w państwie członkowskim Unii Europejskiej,
- 16) stażu adaptacyjnym - oznacza to okres przysposobienia do samodzielnego wykonywania zawodu regulowanego, odbywanego w ramach stosunku pracy lub na podstawie umowy cywilnoprawnej, pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu regulowanego,
- 17) teście umiejętności - oznacza to czynności mające na celu sprawdzenie, z uwzględnieniem wymagań zawodu regulowanego, zakresu i poziomu wiedzy zawodowej wnioskodawcy do wykonywania tego zawodu,
- 18) organizacjach zawodowych lub organach organizacji zawodowych - oznacza to odpowiednio organizacje, stowarzyszenia lub samorząd zawodowy oraz organy tych organizacji, stowarzyszeń lub samorządu zawodowego.

Art. 3.

Do postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej, dalej zwanego „postępowaniem o uznanie kwalifikacji”, stosuje się, z zastrzeżeniem przepisów ustawy, przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego.

Art. 4.

1. Organami właściwymi do podejmowania decyzji w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej zawodu regulowanego są organy określone w przepisach ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489, Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816 i Nr 73, poz. 852), zwane dalej „właściwymi organami”.

2. Organami uprawnionymi do podejmowania decyzji o wykonywaniu w Rzeczypospolitej Polskiej zawodów regulowanych przez obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, są określone w przepisach regulacyjnych organy uprawnione do podejmowania takich decyzji wobec osób, które uzyskały kwalifikacje do ich wykonywania w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 5.

1. Postępowanie o uznanie kwalifikacji wszczyna się na wniosek.
2. W toku postępowania o uznanie kwalifikacji właściwy organ wydaje postanowienia w formie pisemnej. Na postanowienia te służy zażalenie.
3. Postępowanie o uznanie kwalifikacji powinno zakończyć się wydaniem decyzji nie później niż w terminie 4 miesięcy od przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów.

Art. 6.

1. Ilekroć przepisy odrębne wymagają dla uzyskania prawa do wykonywania zawodu regulowanego decyzji lub opinii organów organizacji zawodowych, organizacje te uczestniczą w postępowaniu o uznanie kwalifikacji na prawach strony.

2. Decyzje w sprawach uznania kwalifikacji są wiążące dla organizacji zawodowych, o których mowa w ust. 1, właściwych w sprawach wykonywania zawodu.

Art. 7.

1. Wnioski, pisma i dokumenty w toku postępowania o uznanie kwalifikacji składa się w języku polskim lub wraz z tłumaczeniem na język polski, dokonany przez tłumacza przysięgłego, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Tłumaczenie na język polski nie jest wymagane w przypadku dokumentów potwierdzających dane, o których mowa w ust. 3 pkt 1 i 2.

3. Wniosek o wszczęcie postępowania o uznanie kwalifikacji powinien zawierać w szczególności:

- 1) imię, nazwisko, datę i miejsce urodzenia wnioskodawcy,
- 2) nazwę państwa wnioskodawcy,
- 3) określenie zawodu regulowanego, dla wykonywania którego mają być uznane kwalifikacje,
- 4) informację o posiadanych kwalifikacjach, w tym o wykształceniu i doświadczeniu zawodowym.

4. Wniosek, o którym mowa w ust. 3, składa się na formularzu.

5. Formularze, o których mowa w ust. 4, są udostępniane nieodpłatnie przez właściwe organy lub przez ośrodek informacji, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

Art. 8.

Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określą, w drodze rozporządzenia, wzory formularzy, o których mowa w art. 7 ust. 4, uwzględniając w nich w szczególności dane, o których mowa w art. 7 ust. 3 oraz art. 16 ust. 1 i 3, wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, instrukcję wypełniania, a także dane o ośrodku informacji, o którym mowa w art. 19 ust. 1.

Art. 9.

1. Jeżeli do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej wymagane jest posiadanie:

- 1) dyplomu ukończenia szkoły wyższej - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie trzecim lub kwalifikacji na poziomie drugim, z zastrzeżeniem pkt 2 oraz art. 10 - 12,
- 2) dyplomu ukończenia szkoły wyższej o okresie kształcenia dłuższym niż cztery lata - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie trzecim,
- 3) świadectwa ukończenia szkoły pomaturalnej - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie trzecim lub kwalifikacji na poziomie drugim, z zastrzeżeniem art. 10 - 12,
- 4) świadectwa ukończenia szkoły pomaturalnej - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie kwalifikacji na poziomie pierwszym, z zastrzeżeniem art. 11,
- 5) świadectwa ukończenia szkoły średniej - za spełnienie tego wymogu uznaje się:
 - a) posiadanie kwalifikacji na poziomie trzecim, kwalifikacji na poziomie drugim lub kwalifikacji na poziomie pierwszym, z zastrzeżeniem art. 11,
 - b) wykonywanie zawodu w czasie odpowiadającym pełnemu wymiarowi czasu pracy przez okres trzech lat, lub odpowiednio dłuższym w przypadku wykonywania zawodu w niepełnym wymiarze czasu, w okresie ostatnich dziesięciu lat w państwie członkowskim Unii Europejskiej, w którym zawód ten nie jest regulowany,
- 6) zaświadczenia potwierdzającego kompetencje - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie dokumentów wymaganych w państwie wnioskodawcy do wykonywania zawodu regulowanego, dla którego ubiega się on o uznanie kwalifikacji, lub potwierdzenie kwalifikacji uzyskanych w państwie członkowskim Unii Europejskiej, jeśli dokumenty te są porównywalne z dokumentami określonymi w przepisach regulacyjnych dla danego zawodu,
- 7) świadectwa ukończenia szkoły średniej ogólnokształcącej lub szkoły podstawowej - za spełnienie tego wymogu uznaje się posiadanie dyplomu lub świadectwa uzyskanego na równorzędnym poziomie nauczania w państwie wnioskodawcy, wydanego przez uprawnioną instytucję.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt. 5 lit. b), właściwy organ może zobowiązać wnioskodawcę do odbycia stażu adaptacyjnego lub złożenia testu umiejętności, z zastrzeżeniem prawa wyboru jednego z tych wymogów przez właściwy organ.

Art. 10.

Jeżeli do wykonywania zawodu regulowanego w Rzeczypospolitej Polskiej wymagane jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej lub świadectwa ukończenia szkoły pomaturalnej, a wnioskodawca przedstawi dokumenty potwierdzające:

- 1) odpowiednio, posiadanie kwalifikacji na poziomie trzecim lub kwalifikacji na poziomie drugim, zaś właściwy organ stwierdzi, iż okres kształcenia lub szkolenia wnioskodawcy jest krótszy o co najmniej rok od okresu kształcenia lub szkolenia wymaganego przepisami regulacyjnymi - może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od udokumentowania przez wnioskodawcę posiadania doświadczenia zawodowego o okresie nie dłuższym niż podwójny okres, o który krócej trwało kształcenie lub szkolenie,
- 2) odpowiednio, posiadanie kwalifikacji na poziomie trzecim lub kwalifikacji na poziomie drugim, a właściwy organ stwierdzi, iż okres praktyki zawodowej odbywanej z udziałem wykwalifikowanego przedstawiciela zawodu, składającej się na posiadane kwalifikacje, jest krótszy o co najmniej rok od okresu praktyki zawodowej wymaganej przepisami regulacyjnymi, może uzależnić decyzję od udokumentowania przez wnioskodawcę posiadania doświadczenia zawodowego o okresie nie dłuższym niż okres, o który krócej trwała praktyka zawodowa wnioskodawcy.

Art. 11.

1. Jeżeli program kształcenia i szkolenia odbytego przez wnioskodawcę w jego państwie różni się znacząco od programu kształcenia i szkolenia wymaganego w Rzeczypospolitej Polskiej, albo jeżeli zakres wykonywanego przez wnioskodawcę w jego państwie zawodu różni się od zakresu tego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej - właściwy organ może uzależnić decyzję o uznaniu kwalifikacji od odbycia przez wnioskodawcę stażu adaptacyjnego lub złożenia testu umiejętności.

2. Staż adaptacyjny, o którym mowa w ust. 1, nie może przekraczać:

- 1) trzech lat - w przypadku zawodu, dla wykonywania którego przepisy regulujące określają

wymóg posiadania dyplomu ukończenia studiów wyższych lub świadectwa ukończenia szkoły pomaturalnej,

2) dwóch lat - w przypadku zawodu, dla wykonywania którego przepisy regulujące określają wymóg posiadania świadectwa ukończenia szkoły średniej.

3. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, właściwy organ może zobowiązać wnioskodawcę albo do odbycia stażu adaptacyjnego, albo do złożenia testu umiejętności - według wyboru wnioskodawcy, z zastrzeżeniem art. 13.

Art. 12.

1. Właściwy organ nie może zobowiązać wnioskodawcy do łącznego przedstawienia dokumentów stwierdzających posiadanie doświadczenia zawodowego oraz odbycia stażu adaptacyjnego lub złożenia testu umiejętności.

2. Dla uznania kwalifikacji nie można wymagać posiadania doświadczenia zawodowego dłuższego niż cztery lata.

Art. 13.

1. Wybór stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności, o którym mowa w art. 11 ust. 3, może zostać wyłączony w przypadku zawodów regulowanych, dla których wykonywania konieczne jest posiadanie znajomości polskiego prawa, a w przypadku w innych zawodów regulowanych – po pozytywnym rozpatrzeniu przez Komisję Europejską wniosku Rzeczypospolitej Polskiej w sprawie wyłączenia wyboru zastrzeżonego dla wnioskodawcy.

2. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określą, w drodze rozporządzenia, zawody, o których mowa w ust. 1, dla wykonywania których wyboru stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności dokonuje właściwy organ.

Art. 14.

1. Wnioskodawca, którego kwalifikacje do wykonywania zawodu regulowanego zostały uznane, ma prawo posługiwać się tytułem ustalonym dla danego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej.

2. W przypadku, gdy używanie tytułu ustalonego dla danego zawodu uzależnione jest od przynależności do organizacji zawodowej lub od decyzji organu określonego w art. 4 ust. 2, wnioskodawca, o którym mowa w ust. 1, ma prawo używać tego tytułu odpowiednio po uzyskaniu członkostwa w organizacji lub po uzyskaniu decyzji organu.

3. Wnioskodawca, o którym mowa w ust. 1, ma prawo posługiwania się także tytułem uzyskanym w systemie szkolnictwa wyższego lub średniego, albo jego skrótem, w oryginalnym brzmieniu wraz z podaniem nazwy i siedziby instytucji, która nadała ten tytuł.

Art. 15.

Ministrowie kierujący działami administracji rządowej właściwi w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu, określają w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki, sposób i tryb odbywania stażu adaptacyjnego, sposób i tryb wykonywania nadzoru nad odbywaniem stażu oraz oceny nabytych przez wnioskodawcę umiejętności,
- 2) warunki, sposób i tryb przeprowadzania testu umiejętności

- kierując się odrębnościami w wykonywaniu zawodów w państwach członkowskich Unii Europejskiej oraz specyfiką i szczególnymi wymaganiami dotyczącymi wykonywania zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 16.

1. Ilekroć przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego od spełniania określonych wymogów dotyczących niekaralności wnioskodawcy lub jego postawy etycznej, albo przewidują możliwość zakazu wykonywania zawodu, zawieszenia prawa jego wykonywania lub skreślenia z listy osób uprawnionych do wykonywania zawodu na podstawie orzeczenia sądu lub w wyniku postępowania

dyscyplinarnego - właściwy organ ustala spełnianie przesłanek przewidzianych tymi przepisami na podstawie dokumentów wystawionych przez państwo wnioskodawcy.

2. Jeżeli w państwie wnioskodawcy nie są wydawane dokumenty, o których mowa w ust. 1, dowodem w postępowaniu o uznanie kwalifikacji jest oświadczenie wnioskodawcy złożone w formie i trybie określonym przez przepisy tego państwa.

3. Ilekroć przepisy regulacyjne wymagają odpowiedniego stanu zdrowia do wykonywania zawodu regulowanego, dowodem w postępowaniu o uznanie kwalifikacji są dokumenty wystawione przez upoważnioną instytucję państwa wnioskodawcy lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód.

4. Właściwy organ może żądać, by dokumenty, o których mowa w ust. 1- 3, były wystawione nie później niż trzy miesiące przed ich złożeniem.

Art. 17.

1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego, koordynujący uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych, dla wykonywania których niezbędne jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej, może wyznaczyć pracownika ministerstwa lub powołać inną osobę w celu pełnienia funkcji krajowego koordynatora do spraw uznawania kwalifikacji w tych zawodach.

2. Minister właściwy do spraw oświaty i wychowania, koordynujący uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych, dla wykonywania których niezbędne jest posiadanie wykształcenia na poziomie niższym niż określone w ust. 1, może wyznaczyć pracownika ministerstwa lub powołać inną osobę w celu pełnienia funkcji krajowego koordynatora do spraw uznawania kwalifikacji w tych zawodach.

3. Na podstawie powołania, o którym mowa w ust. 1 i 2, nawiązuje się stosunek pracy.

4. Osoby pełniące funkcje, o których mowa w ust.1 i 2, zapewniają jednolite stosowanie przepisów ustawy przez właściwe organy oraz gromadzą informacje o

postępowaniach o uznanie kwalifikacji, a także współpracują z organizacjami zawodowymi, o których mowa w art. 6 ust. 1, oraz z ośrodkiem informacji, o którym mowa w art. 19 ust. 1 i art. 22.

Art. 18.

1. Właściwe organy przekazują krajowemu koordynatorowi okresowe informacje o zmianach wymogów dotyczących zawodu regulowanego oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego.

2. Prezes Rady Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw oświaty i wychowania, określi, w drodze rozporządzenia, zakres informacji, o których mowa w ust. 1, a także terminy ich składania, kierując się zobowiązaniami Rzeczypospolitej Polskiej wobec państw członkowskich Unii Europejskiej i organów Wspólnoty Europejskiej.

Art. 19.

1. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego oraz minister właściwy do spraw oświaty i wychowania określą, w drodze rozporządzenia, ośrodek informacji właściwy dla informowania o zawodach regulowanych, dla wykonywania których niezbędne jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej i właściwy dla zawodów regulowanych, dla wykonywania których niezbędne jest posiadanie wykształcenia na niższym poziomie oraz ustalą szczegółowy zakres zadań ośrodka, uwzględniając konieczność zapewnienia dostępu do właściwej informacji obywatelom państw Unii Europejskiej.

2. Ośrodek informacji, o którym mowa w ust. 1, współpracuje z krajowymi koordynatorami oraz pełni funkcję ośrodka informacji dla obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej.

Art. 20.

W ustawie z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz.928 i z 2000 r. Nr 12, poz.136, Nr 43, poz. 489

Nr 48, poz. 550, Nr 62, poz. 718, Nr 70, poz. 816 i Nr 73, poz. 852) wprowadza się następujące zmiany:

1) w art.4a ust.1 otrzymuje brzmienie:

„1. Minister kierujący działem administracji rządowej, z zastrzeżeniem art. 33a ust. 4, jest właściwy w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do tego działu.”,

2) w art. 33a dodaje się ust. 4 - 6 w brzmieniu:

„4. Prezes Rady Ministrów, w drodze rozporządzenia, wyznacza:

- 1) ministra właściwego w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych objętych działalnością administracji rządowej wykonywaną przez urzędy określone w ust. 1 oraz wskazuje, który z tych urzędów wyznaczony minister może upoważnić do wykonywania zadań w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych,
- 2) ministra właściwego w sprawach uznawania kwalifikacji w tych zawodach regulowanych, dla wykonywania których właściwym jest więcej niż jeden minister,

kierując się specyfiką poszczególnych zawodów regulowanych, właściwością odpowiednich działów administracji rządowej, a także zakresem działania urzędów, o których mowa w ust. 1.

5. Minister, o którym mowa w ust. 4 pkt 1, może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do wykonywania zadań w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych wskazany urząd albo podmioty, o których mowa w art. 4 a ust. 3.

6. Minister, o którym mowa w ust. 4 pkt 2 może, w drodze rozporządzenia, upoważnić do wykonywania zadań w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych podmioty, o których mowa w art. 4 a ust. 3.”.

Art. 21.

W ustawie z dnia 9 września 2000 r. o opłacie skarbowej (Dz. U. Nr 86, poz. 960) w części IV załącznika po ust. 47 dodaje się ust. 47a w brzmieniu:

„47a. od decyzji stwierdzającej posiadanie kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w rozumieniu przepisów o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych - 500 zł.”.

Art. 22.

Do czasu wydania rozporządzenia, o którym mowa w art. 19 ust. 1, nie dłużej jednak niż przez 3 lata od dnia wejścia w życie ustawy, zadania ośrodka informacji wykonuje Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej, utworzone na podstawie odrębnych przepisów.

Art. 23.

Ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 20, który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

**URZĄD
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ**

Cezary Banasiński
Podsekretarz Stanu

Sekr. Min. CB./333/2000/

Warszawa, dn. 28 listopada 2000 r.

**Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza Rady Ministrów**

W załączeniu przesyłam uzasadnienie dostosowawczego charakteru projektu ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

Celem projektowanej ustawy jest dostosowanie ustawodawstwa polskiego w obszarze uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, do prawa Unii Europejskiej.

Należy podkreślić, że wdrożenie systemu ogólnego uznawania kwalifikacji zawodowych jest wstępnym warunkiem koniecznym do realizacji zasady swobodnego przepływu osób między Polską, jako przyszłym państwem członkowskim, a innymi państwami członkowskimi UE.

Jako datę wejścia w życie powyższej ustawy przewidziano dzień uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa stanowi implementację dwóch Dyrektyw Rady, będących podstawą funkcjonowania ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych w państwach członkowskich Unii Europejskiej. Są to:

- 1) Dyrektywa Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego,
- 2) Dyrektywa Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, jako uzupełnienie Dyrektywy 89/48/EWG, wraz z późniejszymi zmianami.

Narodowy Program Przygotowania Polski do Członkostwa w Unii Europejskiej, w priorytecie 2.4. „Wdrożenie systemu ogólnego uznawania kwalifikacji zawodowych” przewiduje konieczność, w odniesieniu do powyższych dyrektyw, realizacji następujących celów:

- opracowania listy zawodów regulowanych w zakresie objętym postanowieniami Dyrektywy Rady 89/48/EWG i Dyrektywy Rady 92/51/EWG;
- opracowania aktów prawnych wdrażających postanowienia Dyrektyw 89/48/EWG i 92/51/EWG;
- przygotowania merytoryczne i instytucjonalne w zakresie uznawania kwalifikacji dla celów zawodowych;
- przygotowania Biura Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej do pełnienia roli ośrodka informacji;
- pełnego wdrożenia postanowień dyrektyw do polskiego systemu prawnego, zapewniającego funkcjonowanie systemu uznawania kwalifikacji;

Projektowana ustawa realizuje w/w cele instytucjonalne i legislacyjne, związane z wdrożeniem powyższych Dyrektyw Rady.

Projektodawca implementując powyższe Dyrektywy Rady przyjął najmniej kosztowne i najbardziej popularne rozwiązanie w państwach członkowskich Unii Europejskiej, wprowadzając zasadę, iż organami właściwymi do podejmowania decyzji w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania w Polsce zawodu regulowanego są organy określone w przepisach ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej.

Projekt ustawy zawiera też delegacje ustawowe do wydawania aktów wykonawczych, stanowiących realizację zobowiązań dostosowawczych w w/w obszarze prawa wspólnotowego.

Należy podkreślić, że projektodawcy nie przyjęli koncepcji włączenia listy zawodów regulowanych w formie załącznika do ustawy, co jest dopuszczalne z punktu widzenia prawa wspólnotowego.

Konkludując, trzeba stwierdzić, iż projekt ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, powinien być uznany za dostosowujący prawo polskie do prawa wspólnotowego. Wszystkie jego przepisy stanowią implementacje w/w regulacji prawa wspólnotowego, a sam projekt, tworzy jako całość podstawę funkcjonowania przedmiotowego systemu uznawania kwalifikacji, który jest ważnym instrumentem na drodze do dochodzenia do standardów unijnych w zakresie swobodnego przepływu osób.

Projektowana ustawa realizuje założenia Polskiego Stanowiska Negocjacyjnego w obszarze „Swobodny przepływ osób”, zgodnie z którym Polska akceptuje postanowienia *acquis communautaire* w dziedzinie uznawania kwalifikacji zawodowych i deklaruje ich wprowadzenie do ustawodawstwa krajowego w momencie uzyskania członkostwa.

Z powierzeniem
SEKRETARZ STANU
Henryk Banasiński
Henryk Banasiński

Uzasadnienie

Zapewnienie swobodnego przepływu osób jest jedną z podstawowych zasad obowiązujących w Unii Europejskiej, zapisanych w traktatach. Wypełnieniem m.in. tej zasady są dyrektywy Rady mające na celu ułatwienie podejmowania i wykonywania zawodu pracownikom migrującym, będącym obywatelami Unii Europejskiej.

Proponowana ustawa wprowadza do polskiego porządku prawnego dwie powiązane ze sobą dyrektywy, a mianowicie:

- 1) Dyrektywę Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988 r., dotyczącą ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego,
- 2) Dyrektywę Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992 r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, jako uzupełnienie Dyrektywy 89/48/EWG, wraz ze zmianami wynikającymi z Dyrektyw Komisji: 94/38/WE, 95/43/WE i 97/38/WE.

Treść dyrektyw powinna wejść do polskiego porządku prawnego w dacie przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej. Tekst ustawy zawiera przepisy konieczne do wprowadzenia treści powołanych dyrektyw do polskiego porządku prawnego.

Ww. dyrektywy składają się na tzw. system ogólny uznawania kwalifikacji zawodowych (w odróżnieniu od dyrektyw sektorowych, przyjętych dla następujących zawodów: lekarz, lekarz stomatolog, aptekarz, pielęgniarka, położna, lekarz weterynarii i architekt).

System ogólny uznawania kwalifikacji powstał w oparciu o zasadę wzajemnego zaufania, porównywalności kształcenia bez konieczności harmonizacji warunków dopuszczania do wykonywania poszczególnych zawodów.

Głównym celem systemu jest zapewnienie w pełni wykwalifikowanemu pracownikowi – obywatelowi Unii Europejskiej – możliwości uznania posiadanych przez niego kwalifikacji w innym państwie członkowskim, gdy przepisy prawne państwa przyjmującego określają wymagania kwalifikacyjne do wykonywania danego zawodu.

System ogólny dotyczy uznawania dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających posiadane kwalifikacje, jedynie dla celów zawodowych; nie odnosi się zaś do uznawania wykształcenia dla celów akademickich, czyli kontynuacji nauki (przepisy wspólnotowe nie ingerują w ten zakres uznawania wykształcenia).

Proponowane przepisy ustawy określają kolejno:

- 1) zakres podmiotowy ustawy (art. 1);
- 2) definicje pojęć sformułowanych na potrzeby niniejszej ustawy, powiązanych z terminologią dyrektyw (art. 2); szczegółowo opisane zostały trzy poziomy kwalifikacji:
 - kwalifikacje na poziomie trzecim, a więc uznawane na poziomie dyplomu w rozumieniu dyrektywy 89/48 (dokumenty potwierdzające minimum trzyletnie kształcenie w instytucji szkolnictwa wyższego),
 - kwalifikacje na poziomie drugim, uznawane na poziomie dyplomu w rozumieniu dyrektywy 92/51 (dokumenty potwierdzające kształcenie trwające od roku do 3 lat w instytucji szkolnictwa wyższego),
 - kwalifikacje na poziomie pierwszym, uznawane na poziomie świadectwa w rozumieniu dyrektywy 92/51 (dokumenty potwierdzające niższy poziom kształcenia);
- 3) zastosowanie przepisów k.p.a. (art. 3), które zapewniają procedurę odwoławczą od decyzji w sprawach uznania kwalifikacji;
- 4) właściwe organy do podejmowania decyzji w sprawach uznania kwalifikacji, poprzez odesłanie do przepisów ustawy z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz.U. z 1999 r., Nr 82, poz. 928, z 2000 r. Nr 12, poz. 136, Nr 43, poz. 489 i Nr 48, poz. 550). Zgodnie z przywołaną ustawą, minister kierujący działem administracji rządowej jest właściwy w sprawach uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych należących do danego działu. Minister może upoważnić podległą mu jednostkę lub samorząd zawodowy, organizację gospodarczą, organ rejestrowy do podejmowania decyzji o uznaniu kwalifikacji.

Jednocześnie art. 20 wprowadza zmiany do wspomnianej ustawy, nakładając na Prezesa Rady Ministrów obowiązek wyznaczenia ministra właściwego w sprawach uznania kwalifikacji w zawodach regulowanych nie objętych żadnym działem (np. zawody w górnictwie), lub dla których ministrem właściwym jest więcej niż jeden minister;

- 5) sposób wszczęcia postępowania administracyjnego (art. 5), obowiązek wydawania postanowień w formie pisemnej w toku postępowania oraz termin rozpatrzenia wniosku przez właściwy organ, który nie powinien przekroczyć czterech miesięcy od przedstawienia przez wnioskodawcę wszystkich niezbędnych dokumentów;
- 6) dopuszczenie do udziału w postępowaniu o uznanie kwalifikacji, na prawach strony, organów organizacji zawodowych (art. 5), właściwych w sprawach wykonywania zawodu. Decyzje o uznaniu kwalifikacji będą miały moc wiążącą dla tych organów;
- 7) wymóg składania wniosku na formularzu, którego wzór określą ministrowie właściwi do spraw szkolnictwa wyższego oraz oświaty i wychowania (art. 7 i art. 8).
Art. 7 wskazuje zakres informacji, które powinien zawierać wniosek o wszczęcie postępowania o uznanie kwalifikacji, w tym dane osobowe wnioskodawcy oraz informacje o posiadanych kwalifikacjach; jednocześnie zawiera wymóg dołączania do wniosku dokumentów przetłumaczonych na język polski przez tłumacza przysięgłego;
- 8) dokumenty potwierdzające poziom wykształcenia wymagany w Rzeczypospolitej Polskiej do wykonywania zawodu regulowanego oraz odpowiedni poziom kwalifikacji uzyskanych za granicą, który uznaje się za spełniający wymóg stawiany przez polskie przepisy, z zastrzeżeniem możliwości zastosowania wobec wnioskodawcy środków kompensacyjnych w formie testu umiejętności lub stażu adaptacyjnego, w przypadku różnic w długości bądź programie kształcenia (art. 9);
- 9) podstawę do żądania przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentu potwierdzającego posiadanie doświadczenia zawodowego o odpowiednio długim okresie w przypadku różnic w długości kształcenia bądź wymaganej praktyki zawodowej (art. 10 i art. 12);
- 10) podstawę do nałożenia obowiązku odbycia stażu adaptacyjnego pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela danego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej lub zdania testu umiejętności, w przypadku znacznych różnic w programie kształcenia i szkolenia wnioskodawcy, w porównaniu do wymagań określonych polskimi przepisami (art. 11 i art. 12), przy zastrzeżeniu, iż wybór formy (test umiejętności lub staż

adaptacyjny) należy do wnioskodawcy. Staż adaptacyjny może być odbywany w ramach stosunku pracy albo na podstawie umowy cywilnoprawnej.

11) delegację dla ministrów właściwych do spraw szkolnictwa wyższego oraz oświaty i wychowania do wydania rozporządzenia w sprawie możliwości nałożenia na wnioskodawcę obowiązku odbycia stażu adaptacyjnego lub zdania testu umiejętności, bez możliwości dokonania przez niego wyboru jednej z tych form. Narzucenie stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności jest możliwe w przypadku zawodów regulowanych (art. 13):

- dla wykonywania których należy posiadać szeroką wiedzę z zakresu prawa polskiego,
- lub po pozytywnym rozpatrzeniu przez Komisję Europejską wniosku strony polskiej o derogację;

12) prawo do posługiwania się przez wnioskodawcę polskim tytułem ustalonym dla danego zawodu, po uznaniu kwalifikacji do wykonywania tego zawodu, bądź uzyskaniu członkostwa w organizacji zawodowej, czy też pozytywnej decyzji organu uprawnionego o dopuszczeniu do wykonywania danego zawodu (art. 14 ust. 1 i 2).

Jednocześnie wnioskodawca ma prawo do posługiwania się tytułem uzyskanym w systemie szkolnictwa wyższego lub średniego (lub skrótem tego tytułu) w oryginalnym brzmieniu (art. 14 ust. 3);

13) delegację dla poszczególnych ministrów kierujących działami administracji rządowej, właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji, do wydania rozporządzeń w sprawie warunków, sposobu i trybu odbywania stażu adaptacyjnego, sposobu i trybu wykonywania nadzoru nad jego odbywaniem oraz przeprowadzania testu umiejętności (art. 15);

14) możliwość żądania przez właściwy organ do uznania kwalifikacji dodatkowych dokumentów o stanie zdrowia, niekaralności czy postawie etycznej wnioskodawcy, o ile polskie przepisy regulacyjne dla danego zawodu stawiają takie wymogi (art. 16);

15) na podstawie ustawy o działach administracji rządowej Minister Edukacji Narodowej koordynuje uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych; art. 17 daje ministrowi właściwemu do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrowi właściwemu do spraw

oświaty i wychowania możliwość wyznaczenia pracownika ministerstwa lub powołania innej osoby do pełnienia funkcji krajowych koordynatorów.

W przypadku osoby spoza ministerstwa – na podstawie powołania nawiązuje się stosunek pracy.

Obie dyrektywy zobowiązują państwa członkowskie do wyznaczenia krajowego koordynatora, którego zadaniem jest zapewnienie jednolitego stosowania dyrektywy, gromadzenie informacji o postępowaniach o uznanie kwalifikacji i przedstawianie tych danych Komisji Europejskiej. Krajowi koordynatorzy są członkami tzw. Grupy koordynatorów przy Komisji Europejskiej.

Z obowiązku przedstawiania Komisji Europejskiej danych do raportów i statystyk wynika wprowadzenie art. 18 zobowiązującego właściwe organy do składania okresowych informacji osobom wyznaczonym do pełnienia funkcji krajowych koordynatorów.

16) stworzenie podstawy dla prawidłowej informacji o polskim systemie uznawania kwalifikacji, zawodach regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz właściwych organach przyjmujących i rozpatrujących wnioski o uznanie kwalifikacji (art. 19). Ustawa przewiduje, iż do czasu wydania aktu wykonawczego w sprawie wyznaczenia ośrodka informacji i określenia jego zadań, funkcję tę będzie pełniło istniejące Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej (art. 22);

Ustawa jest z istoty swojej zgodna z prawem europejskim.

Wprowadzenie ustawy w życie nie pociąga za sobą dodatkowych wydatków budżetowych. Ustawa z dnia 4 września 1997 r. o działach administracji rządowej (Dz. U. z 1999 r. Nr 82, poz.928 i z 2000 r. Nr 12, poz.136, Nr 43, poz. 489 i Nr 48, poz. 550) powierzyła już bowiem właściwym ministrom określone zadania w zakresie uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych. Realizacja ustawy będzie odbywać się w ramach środków corocznie planowanych w budżetach dysponentów głównych.

Ponadto, przewiduje się ustalenie opłaty skarbowej za wydanie decyzji w sprawie uznania kwalifikacji, co zniweluje skutki nieodpłatnego wydawania formularzy.

Nadto, w ciągu 3 lat od dnia wejścia w życie ustawy zadania ośrodka informacji (art. 22) pełnić będzie istniejąca jednostka budżetowa - Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej w Warszawie.

Projekt był przedmiotem uzgodnień z partnerami społecznymi, którzy nie zgłaszali uwag do samego projektu ustawy. Przedmiotem ich zainteresowania był jedynie przedłożony w charakterze materiału informacyjnego dokument „Zawody regulowane w RP. Opis wymogów kwalifikacyjnych”.

Załączniki do ustawy z dnia (poz. ...)

Załącznik nr 1

Wykaz stowarzyszeń i organizacji zawodowych, uprawnionych do wydawania dyplomów swoim członkomIRLANDIA ¹

1. Instytut Biegłych Rewidentów Księgowych w Irlandii, ²
2. Instytut Zaprzysiężonych Rewidentów Księgowych w Irlandii, ²
3. Stowarzyszenie Zaprzysiężonych Rewidentów Księgowych, ²
4. Instytucja Inżynierów Irlandzkich,
5. Irlandzki Instytut Planowania.

WIELKA BRYTANIA

1. Instytut Biegłych Rewidentów Księgowych w Anglii i Walii,
2. Instytut Biegłych Rewidentów Księgowych w Szkocji,
3. Instytut Biegłych Rewidentów Księgowych w Irlandii,
4. Licencjonowane Stowarzyszenie Zaprzysiężonych Rewidentów Księgowych,
5. Licencjonowany Instytut Urzędników Ubezpieczeniowych specjalizujących się w odszkodowaniach za Straty,
6. Licencjonowany Instytut Rewidentów Księgowych ds. Zarządzania,
7. Instytut Dyplomowanych Sekretarek i Personelu Administracyjnego,
8. Licencjonowany Instytut ds. Ubezpieczeń,
9. Instytut Urzędników Ubezpieczeniowych,
10. Wydział Urzędników Ubezpieczeniowych,
11. Licencjonowany Instytut Bankierów,
12. Instytut Bankierów w Szkocji,
13. Królewski Instytut Dyplomowanych Rzeczoznawców,
14. Królewski Instytut Planowania Miast,
15. Licencjonowane Towarzystwo Psychoterapeutów,
16. Królewskie Towarzystwo Chemików,
17. Brytyjskie Towarzystwo Psychologów,
18. Stowarzyszenie Bibliotekarzy,
19. Instytut Biegłych ds. Leśnictwa,

¹ Obywatele Irlandii są również członkami następujących stowarzyszeń i organizacji działających na terytorium Wielkiej Brytanii:

Instytut Biegłych Księgowych w Anglii i Walii
Instytut Biegłych Rewidentów Księgowych w Szkocji
Instytut Urzędników Ubezpieczeniowych
Licencjonowany Instytut Rewidentów Księgowych ds. Zarządzania
Instytut Dyplomowanych Sekretarek i Personelu Administracyjnego
Królewski Instytut Planowania Miast
Królewski Instytut Dyplomowanych Rzeczoznawców
Licencjonowany Instytut Budownictwa

² Wyłącznie w celu przeprowadzania audytów.

20. Licencjonowany Instytut Budownictwa,
21. Rada Inżynierów,
22. Instytut Energetyków,
23. Instytucja Inżynierów Budownictwa,
24. Instytucja Inżynierów Budownictwa Lądowego,
25. Instytucja Inżynierów Górników,
26. Instytucja Inżynierów Górników i Metalurgów,
27. Instytucja Inżynierów Elektryków,
28. Instytucja Inżynierów ds. Przemysłu Gazowniczego,
29. Instytucja Inżynierów Mechaników,
30. Instytucja Inżynierów Chemików,
31. Instytucja Inżynierów Produkcji,
32. Instytucja Inżynierów Morskich,
33. Królewska Instytucja Architektów Okrętowych,
34. Królewskie Towarzystwo Aeronautyczne,
35. Instytut Metalowy,
36. Licencjonowana Instytucja Inżynierów Wykonujących Usługi Budowlane,
37. Instytut Miar i Kontroli,
38. Brytyjskie Towarzystwo Komputerowe.

WYKAZ KURSÓW O SPECJALISTYCZNYM PROGRAMIE

1. Dziedzina paramedyczna i socjalno-społeczna.

Następujące kształcenie:

W Niemczech:

- pielęgniarz pediatryczny („Kinderkrankenschwester-Kinderkrankenpfleger”),
 - fizjoterapeuta [„Krankengymnast(in)/Physiotherapeut(in)”],
 - terapeuta zajęciowy ¹[„Beschaeftigungs- und Arbeitstherapeut(in)”],
 - logopeda („Logopaede/Logopaedin”),
 - ortoptysta [„Orthoptist(in)”],
 - wychowawca posiadający dyplom państwowy [„Staatlich anerkannte(r) Erzieher(in)”],
 - wychowawca terapeuta posiadający dyplom państwowy [„Staatlich anerkannte(r) Heilpaedagoge(-in)”],
 - technik analityki medycznej [„medizinisch-technische(r) Laboratoriums-Assistent(in)”],
 - technik radiolog [„medizinisch-technische(r) Radiologie Assistent(in)],
 - technik diagnostyki czynnościowej [„medizinisch -technische(r) Assistent fuer Funktionsdiagnostik”],
 - asystent weterynaryjny [„veterinaermedizinisch-technische(r) Assistent(in)”],
 - dietetyk [„Diaetassistent (in)”],
 - technik farmaceutyczny („Pharmazieingenieur”), kształcenie przeprowadzone przed 31 marca 1994 r. na terytorium byłej Niemieckiej Republiki Demokratycznej lub na terytorium nowych Landów,
 - pielęgniarz psychiatryczny [„Psychiatrische(r) Krankenschwester/Krankenpfleger”],
- logoterapeuta [„Sprachtherapeut(in)”];

¹ Minimalny okres trzech lat może być skrócony do dwóch lat, jeśli osoba zainteresowana posiada kwalifikacje dające prawo do ubiegania się o przyjęcie na uniwersytet („Arbitur”) (tj. trzynaście lat uprzedniego kształcenia), lub kwalifikacje dające prawo do ubiegania się o przyjęcie do „Fachhochschulen” (Fachhochschulreife)” (tj. dwanaście lat uprzedniego kształcenia).

We Włoszech:

- technik dentystyczny („odontotecnico”),
- optyk („ottico”),
- specjalista w zakresie leczenia chorób nóg („podologo”);

w Luksemburgu:

- technik radiolog,
- technik analityki medycznej,
- pielęgniarz psychiatryczny,
- technik chirurgii,
- pielęgniarz pediatryczny,
- pielęgniarz anestezyjologiczny,
- dyplomowany masażysta,
- wychowawca;

w Holandii:

- asystent weterynaryjny („dierenartassistent”),

które odpowiadają kształceniu o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym:

- 1) albo co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego w specjalistycznej szkole zakończonego egzaminem, ewentualnie uzupełnionego rocznym lub dwuletnim cyklem specjalizacji, zakończonym egzaminem,
- 2) albo co najmniej dwa i pół roku kształcenia zawodowego w specjalistycznej szkole, zakończonego egzaminem i uzupełnionego przez co najmniej sześciomiesięczną praktykę zawodową lub co najmniej sześćioletni staż zawodowy w upoważnionej placówce,
- 3) albo co najmniej dwa lata kształcenia zawodowego w specjalistycznej szkole zakończonego egzaminem i uzupełnionego co najmniej roczną praktyką zawodową lub co najmniej rocznym stażem zawodowym w upoważnionej placówce,
- 4) albo, w przypadku asystentów weterynaryjnych („diereartassistent”) w Holandii, trzy lata kształcenia zawodowego w specjalistycznej szkole (system „MBO”) lub alternatywnie trzy lata kształcenia zawodowego w podwójnym systemie terminatorstwa („LLW”); w obu przypadkach kształcenie zakończone jest egzaminem.

w Austrii:

- optyk-specjalista w zakresie szkieł kontaktowych („Kontaktlinsenoptiker”),

- pedikiurzystą („Fusspfleger”),
- protetyk słuchu („Hoergeraeteakustiker”),
- drogista („Drogist”),

które odpowiadają cyklowi nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym co najmniej pięcioletnie kształcenie w ramach systemu kształcenia podzielone na, z jednej strony, co najmniej trzyletnie terminatorstwo, obejmujące kształcenie odbywające się częściowo w miejscu pracy, a częściowo prowadzone w placówce szkolnictwa zawodowego i, z drugiej strony, na okres stażu i kształcenia zakończonego egzaminem zawodowym, który uprawnia do wykonywania zawodu i kształcenia czeladników,

- masażysta („Masseur”),

który odpowiada cyklowi nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym co najmniej pięcioletnie kształcenia w ramach systemu kształcenia, obejmujące dwuletnie terminatorstwo, dwuletni okres stażu i kształcenia oraz roczne kształcenie zakończone egzaminem zawodowym, które uprawnia do wykonywania zawodu i kształcenia czeladników,

- wychowawca dziecięcy [„Kindergaertner(in)],
- wychowawca („Erzieher”),

którym odpowiada cykl nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej trzynastu lat, w tym pięcioletnie kształcenie zawodowe w specjalistycznej szkole zakończone egzaminem.

2. Sektor mistrzów-rzemieślników („Mester”/”Meister”/”Maitre”) odpowiadający kształceniu w zakresie działalności rzemieślniczej.

Następujące kształcenie:

w *Danii*:

- optyk („optometrist”),

którego cykl kształcenia wynosi łącznie czternaście lat, w tym pięcioletnie kształcenie zawodowe, podzielone na dwu i pół letnie kształcenie teoretyczne prowadzone w placówce szkolnictwa zawodowego i dwu i pół letnie kształcenie praktyczne oraz dwu i pół letnie kształcenie praktyczne prowadzone w przedsiębiorstwie, zakończone uznanym egzaminem w zakresie działalności rzemieślniczej i uprawniający do używania tytułu „Mester”,

- technik ortopedyczny („ortopaedimekaniker”),

którego cykl kształcenia trwa łącznie dwanaście i pół roku, w tym trzy i pół letnie kształcenie zawodowe, podzielone na trwające jeden semestr kształcenie teoretyczne prowadzone w placówce szkolnictwa zawodowego oraz trzyletnie kształcenie praktyczne w przedsiębiorstwie, zakończone uznanym egzaminem z zakresu działalności rzemieślniczej i uprawniającym do używania tytułu „Mester”,

- obuwnik ortopedyczny („ortopaediskomager”),

którego cykl kształcenia wynosi trzynaście i pół lat, w tym cztero i pół letnie kształcenie zawodowe podzielone na dwu i pół letnie kształcenie teoretyczne prowadzone w placówce szkolnictwa zawodowego oraz dwu i pół letnie kształcenie praktyczne prowadzone w przedsiębiorstwie,

zakończone uznanym egzaminem z zakresu działalności rzemieślniczej i uprawniającym do używania tytułu „Mester”,

w Niemczech:

- optyk („Augenoptiker”),
- technik dentystyczny („Zahntechniker”),
- bandażysta ortopedyczny („Bandagist”),
- protetyk słuchu („Hoehrgeraete-Akustiker”),
- technik ortopedyczny („Orthopaedieschuhmacher”),
- obuwnik ortopedyczny („Orthopaedieschuhmacher”),

w Luksemburgu:

- optyk,
- technik dentystyczny
- protetyk słuchu,
- bandażysta ortopedyczny,
- obuwnik ortopedyczny,

których cykl kształcenia wynosi łącznie czternaście lat, w tym co najmniej pięcioletnie kształcenie prowadzone w ramach systemu szkolnictwa, częściowo w przedsiębiorstwie, a częściowo w placówce szkolnictwa zawodowego, zakończone zdaniem egzaminu niezbędnego do wykonywania działalności rzemieślniczej w sposób niezależny lub w charakterze pracownika o porównywalnym poziomie odpowiedzialności.

w Austrii:

- bandażysta („Bandagist”),
- gorseciarz („Miederwarenerzeuger”),
- optyk („Optiker”),
- obuwnik ortopedyczny („Orthopaedieschuhmacher”),
- technik ortopedyczny („Orthopaedietechniker”),
- technik dentystyczny („Zahntechniker”),
- ogrodnik („Gaertner”),

które odpowiadają cyklowi nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej czternaście lat, w tym co najmniej pięcioletnie kształcenie w ramach systemu kształcenia, podzielone z jednej strony na co najmniej trzy lata terminatorstwa, obejmującego kształcenie prowadzone w miejscu pracy i częściowo w placówce szkolnictwa zawodowego oraz, z drugiej strony, okres stażu i kształcenia

zakończony egzaminem mistrzowskim, który uprawnia do wykonywania zawodu, kształcenia czeladników i używania tytułu „Meister”.

Kształcenie mistrzów rzemieślników w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa, a zwłaszcza:

- technik rolnik („Meister in der Laendlichen Hauswirtschaft”),
- technik gospodarstwa wiejskiego („Meister in der laendlichen Hauswirtschaft”),
- technik ogrodnik („Meister in Gartenbau”),
- technik uprawy warzyw („Meister in Feldgemuesbau”),
- technik sadownictwa i przetwórstwa owoców („Meister im Obstbau und in der Obstverwertung”),
- technik uprawy winorośli i technik winiarskich („Meister im Weinbau und in der Kellerwirtschaft”),
- technik mleczarstwa i serowarstwa („Meister in der Mollkerei- und Kaesewirtschaft”),
- technik hodowli koni („Meister in der Pferdewirtschaft”),
- technik rybactwa śródlądowego („Meister in der Fischereiwirtschaft”),
- technik hodowli drobiu („Meister in der Gefluegelwirtschaft”),
- technik pszczelarstwa („Meister in der Bienenwirtschaft”),
- technik gospodarki leśnej („Meister in der Forstwirtschaft”),
- technik leśnik („Meister in der Forstgarten- und Forstpfliegenwirtschaft”),
- technik składowania produktów rolnych („Meister in der landwirtschaftlichen Lagerhaltung”),

którym odpowiada cykl nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej czternastu lat, w tym co najmniej sześćoletnie kształcenie w ramach systemu kształcenia, podzielone z jednej strony na co najmniej trzyletni okres terminatora, obejmujący kształcenie prowadzone w miejscu pracy i częściowo w placówce szkolnictwa zawodowego oraz, z drugiej strony, okres stażu i zakończony egzaminem mistrzowskim, który odnosi się do zawodu i który uprawnia do wykonywania zawodu, kształcenia czeladników i używania tytułu „Meister”.

3. Sektor morski.

a) Żegluga morska

Następujące kształcenie zawodowe:

w *Danii*:

- kapitan jednostki marynarki handlowej („skibsforer”),
- drugi oficer („overstyrmand”),
- sternik, oficer pokładowy („enestyrmænd, vagtavnende styrmand”),
- oficer pokładowy („vangtavnende styrmand”),

- mechanik okrętowy („maschinchef”),
- pierwszy oficer-mechanik („1.maskinmester”),
- pierwszy oficer-mechanik, starszy mechanik („1. Maskinmester/vagtavende maskinmeter”),

w Niemczech:

- kapitan dużej jednostki żeglugi przybrzeżnej („Kapitaen AM”),
- kapitan jednostki żeglugi przybrzeżnej („Kapitaen AK”),
- oficer pokładowy dużej jednostki żeglugi przybrzeżnej („Nautischer Schiffsoffizier AMW”),
- oficer pokładowy jednostki żeglugi przybrzeżnej („Nautischer Schiffsoffizier AKW”),
- oficer mechanik stopnia C -główny mechanik („Schiffsbetriebstechniker CT-Leiter von Maschinenanlagen”),
- główny mechanik stopnia C - główny mechanik („Scjffsmaschinist CMA - Leiter von Maschinenanlagen”),
- oficer-mechanik pokładowy stopnia C („Schiffsbetriebstechniker CTW”),
- główny mechanik pokładowy stopnia C- oficer technik o wyłącznej odpowiedzialności („Schisssmaschinist CMaW -technischer Alleinoffizier”),

w Włoszech:

- oficer pokładowy („ufficiale di coperta”),
- oficer mechanik („ufficiale di macchina”),

w Holandii:

- starszy marynarz pokładowy jednostki żeglugi przybrzeżnej (z uzupełnieniem) [„stuurman kleine handelsvaart (mit aanvulling)”],
- motorzysta statku morskiego („diploma motordrijver”),
- operator systemu VTS („VTS-functionaris”)

których kształcenie obejmuje:

- w *Danii*: dziewięć lat szkolnictwa podstawowego, a następnie podstawowy kurs kształcenia zasadniczego i/ lub służba na morzu, której okres waha się od siedemnastu do trzydziestu sześciu miesięcy, uzupełnionego:

- 1) w przypadku oficera pokładowego, rocznym specjalistycznym kształceniem zawodowym,
- 2) w pozostałych przypadkach, trzyletnim specjalistycznym kształceniem zawodowym,

- w *Niemczech*: łącznie od czternastu do osiemnastu lat, w tym trzyletni cykl kształcenia zasadniczego oraz roczna praktyka służby na morzu, a następnie od roku do dwóch lat specjalistycznego kształcenia zawodowego, uzupełnionego ewentualnie dwuletnią praktyką nawigacyjną,

- we *Włoszech*: łącznie trzynastu lat, w tym pięć lat kształcenia zawodowego zakończonego egzaminem i ewentualnie uzupełnionego stażem zawodowym,

- w *Holandii*:

1) dla starszego marynarza pokładowego jednostki żeglugi przybrzeżnej (z uzupełnieniem) [„stuurman kleine handeksvaart (met aanvulling)”] i dla motorzysty statku morskiego („diploma motordrijver”), cykl czternastu lat nauki, w tym co najmniej dwa lata w specjalistycznej szkole zawodowej, uzupełnione przez dwunastomiesięczną praktykę zawodową,

2) dla operatora systemu VTS („VTS functionaris”), o łącznym czasie trwania co najmniej piętnastu lat, obejmującemu co najmniej trzy lata wyższego szkolnictwa zawodowego („HBO”) lub średniego szkolnictwa zawodowego („MBO”), i uzupełnionego przez cykl specjalizacji krajowej lub regionalnej, z których każda obejmuje co najmniej dwanaście tygodni kształcenia teoretycznego, zakończonego egzaminem,

i które są uznane w ramach Międzynarodowej Konwencji STCW (Międzynarodowa Konwencja o Wymogach w Zakresie Wyszakolenia Marynarzy, Wydawania im Świadectw oraz Pełnienia Wacht, 1978).

b) Rybołówstwo morskie

Następujące kształcenie zawodowe:

w *Niemczech*:

- kapitan jednostki rybołówstwa głębokowodnego („Kapitaen BG/Fischerei”),

- kapitan jednostki rybołówstwa dalekomorskiego („Kapitaen BK/Fischerei”),

- oficer pokładowy jednostki przystosowanej do połowów głębokowodnych („Nautischer Schiffsoffizier BGW/Fischerei”),

- oficer pokładowy jednostki przystosowanej do połowów dalekomorskich („Nautischer Schiffsoffizier BKW/Fischerei”),

w *Holandii*:

- starszy marynarz pokładowy - V mechanik („stuurman wertuigkundige V”),

- IV mechanik statku rybackiego („werktuigkundige IV visvaart”),

- IV starszy marynarz pokładowy statku rybackiego („stuurman IV visvaart”),

- starszy marynarz pokładowy - VI mechanik („sturman werktuigkundige VI”),

które odpowiadają kształceniu:

- w *Niemczech*, o łącznej długości mogącej wahać się od czternastu do osiemnastu lat, w tym trzyletni cykl zasadniczego kształcenia zawodowego oraz roczna praktyka służby na morzu, następnie

specjalistyczne kształcenie zawodowe trwające rok do dwóch lat, uzupełnione ewentualnie dwuletnią zawodową praktyką nawigacyjną,

- w *Holandii*, o cyklu nauki wahającym się od trzynastu do piętnastu lat, w tym co najmniej dwa lata w specjalistycznej szkole zawodowej, uzupełnione przez dwunastomiesięczną praktykę zawodową,

i które jest uznane w ramach Konwencji z Torremolinos (Międzynarodowa Konwencja o Bezpieczeństwie Statków Rybackich, 1977).

4. Dziedziny techniczne.

Następujące kształcenie zawodowe:

we *Włoszech*:

- geodeta („geometra”),
- technik rolnictwa („perito agrario”),

które odpowiada cyklowi nauki szkolnictwa średniego trwającemu łącznie co najmniej trzynaście lat, w tym osiem lat obowiązkowej nauki szkolnej, następnie pięć lat szkoły średniej, w tym trzy lata nauki poświęconej zawodowi, zakończone egzaminem uprawniającym do otrzymania dyplomu technika o uprawnieniach maturalnych i uzupełnione o:

- 1) w przypadku geodety, albo co najmniej dwuletnim stażem praktycznym w kancelarii geodety, albo pięcioletnim doświadczeniem zawodowym,
- 2) w przypadku techników rolnictwa, odbyciem co najmniej dwuletniego stażu praktycznego, uzupełnionego egzaminem państwowym,

w *Holandii*:

- komornik sądowy („gerechtsdeurwaarder”),
- protetyk dentystyczny („tandprotheticus”),

który odpowiada cyklowi nauki i kształcenia zawodowego:

1) w przypadku komornika sądowego („gerechtsdeuwaarder”) o łącznej długości dziewiętnastu lat, w tym osiem lat obowiązkowej nauki szkolnej, następnie osiem lat szkoły średniej, w tym cztery lata szkolnictwa technicznego zakończone egzaminem państwowym, uzupełnione o trzy lata kształcenia technicznego i praktycznego poświęconego wykonywaniu zawodu.

2) w przypadku protetyka dentystycznego („tandprotheticus”) trwającemu co najmniej piętnaście lat w pełnym wymiarze godzin oraz trzy lata w niepełnym wymiarze godzin, w tym osiem lat szkolnictwa podstawowego, cztery lata szkolnictwa średniego ogólnego i trzy lata kształcenia zawodowego, obejmującego kształcenie teoretyczne i praktyczne technika dentystycznego, zakończone egzaminem, uzupełnione trzyletnim kształceniem w niepełnym wymiarze godzin jako protetyka dentystycznego.

w *Austrii*:

- leśnik („Foerester”),
- biuro techniczne („Technisches Buero”),

- wypożyczanie siły roboczej („Ueberlassung von Arbeitskraeften -Arbeitsleihe”),
- pośrednictwo pracy („Arbeitsvermittlung),
- doradca z zakresu pośrednictwa („Vermögensberater”),
- zawodowy detektyw („Berufsdetectiv”),
- dozorowanie („Bewachungsgwerbe”),
- pośrednik w handlu nieruchomościami („Immobilienmakler”),
- zarządca nieruchomości (Immobilinverwalter),
- biuro reklamowe („Werbeagentur”),
- przedsiębiorca budowlany (Bautraeger, Bauorganisator, Baubetreuer”),
- biuro ściągania wierzytelności („Inkassoinstitut”),

które odpowiada cyklowi nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej piętnastu lat, z tego osiem lat obowiązkowej nauki szkolnej, następnie co najmniej pięć lat średniego szkolnictwa technicznego lub handlowego, zakończone przez egzamin techniczny lub handlowy, uzupełniony przez co najmniej dwa lata nauczania i kształcenia w miejscu pracy zakończone egzaminem zawodowym,

- doradca ubezpieczeniowy („Berater in Versicherungsangelegenheit”), który odpowiada cyklowi nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej piętnastu lat, w tym sześciolatnie kształcenie w ramach systemu kształcenia podzielone na trzy lata terminatorstwa i trzyletni okres praktyki, zakończone egzaminem,
- przedsiębiorca- projektant („Planender Baumeister”)
- technik budownictwa - projektant („Planeder Baumeister”),

które odpowiadają cyklowi nauki i kształcenia o łącznym czasie trwania co najmniej osiemnastu lat, w tym co najmniej dziewięcioletnie kształcenie zawodowe podzielone na cztery lata średniego szkolnictwa technicznego i pięć lat praktyki i kształcenia zawodowego, zakończonego egzaminem zawodowym, który uprawnia do wykonywania zawodu i kształcenia czeladników, w takim zakresie, w jakim kształcenie to uprawnia do sporządzania planów, wykonywania obliczeń technicznych i nadzorowania prac budowlanych („przywilej Marii-Teresy”).

5. Kształcenie w Zjednoczonym Królestwie uznawane za „National Vocational Qualifications” lub jako „Scottish Vocational Qualifications”.

Następujące zawody:

- inżynier elektryk górnictwa („Mine electrical engineer”),
- inżynier mechanik górnictwa („Mine mechanical engineer”),
- licencjonowany pracownik socjalny („Approval social worker-Mental Health”),
- asystent stomatologiczny („Dental therapist”),

- higienista stomatologiczny („Dental hygienist”),
- optyk okularowy („Dispensing optician”),
- sztygar górnictwa („Mine deputy”),
- administrator sądowy („Insolvency practitioner”),
- licencjonowany „Conveyancer” („Licensed conveyancer”),
- pierwszy oficer- statki handlowe i pasażerskie - bez ograniczeń („First mate - Freight/passenger ships - unrestricted”),
- drugi oficer- statki handlowe i pasażerskie - bez ograniczeń („Second mate - Freight/passenger ships - unrestricted”),
- trzeci oficer - statki handlowe i pasażerskie - bez ograniczeń („Third mate - Freight/passenger ship - unrestricted”),
- oficer pokładowy - statki handlowe i pasażerskie - bez ograniczeń („Deck officer - Freight/passenger ships - unrestricted”),
- oficer mechanik drugiej klasy - statki handlowe i pasażerskie - nieograniczony obszar handlowy („Engineer officer- Freight/passenger ships - unlimited trading area”),
- przedstawiciel handlowy („Trade mark agent”),

zapewniające kwalifikacje określone jako „National Vocational Qualifications” (NVQ), lub zatwierdzone lub uznane za równoważne przez „National Council for Vocational Qualifications” lub określone w Szkocji jako „Scottish Vocational Qualifications” znajdujące się na poziomie 3 i 4 „National Framework of Vocational Qualifications” Zjednoczonego Królestwa.

Poziom 3 i 4 odpowiadają następującym definicjom:

- Poziom 3: zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza różnych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, z których większość to nierutynowe czynności złożone. Zakres odpowiedzialności i samodzielności jest znaczny, a funkcje pełnione na tym poziomie obejmują często nadzór lub kierowanie innymi osobami.
- Poziom 4: zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza złożonych, technicznych lub specjalistycznych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, z dużym zakresem odpowiedzialności osobistej i samodzielności. Pełnione na tym poziomie funkcje często obejmują odpowiedzialność za prace wykonywane przez inne osoby i podział zasobów.

Załącznik nr 3

**WYKAZ KURSÓW POTWIERDZAJĄCYCH UKOŃCZENIE KSZTAŁCENIA
REGULOWANEGO, UZNAWANYCH JAKO KWALIFIKACJE NA POZIOMIE DRUGIM***W Zjednoczonym Królestwie:*

Kształcenie regulowane przepisami zapewniające kwalifikacje określane jako „National Vocational Qualifications” (NVQ) przez „National Council for Vocational Qualifications”, lub określane w Szkocji jako „Scottish Vocational Qualifications” znajdujące się na poziomie 3 i 4 „National Framework of Vocational Qualifications” Zjednoczonego Królestwa.

Poziom 3 i 4 odpowiadają następującym definicjom:

- Poziom 3: zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza różnych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, z których większość to nierutynowe czynności złożone. Zakres odpowiedzialności i samodzielności jest znaczny, a funkcje pełnione na tym poziomie obejmują często nadzór lub kierowanie innymi osobami.
- Poziom 4: zdolność do wykonywania szerokiego wachlarza złożonych, technicznych lub specjalistycznych zadań w bardzo różnorodnych sytuacjach, z dużym zakresem odpowiedzialności osobistej i samodzielności. Pełnione na tym poziomie funkcje często obejmują odpowiedzialność za prace wykonywane przez inne osoby.

W Niemczech:

Następujące kształcenie regulowane przepisami:

- regulowane przepisami kształcenie przygotowujące do zawodu asystenta technicznego [„technische Assistent(in)”] oraz asystentów handlowych [„kaufmännischer Assistent(in)”] oraz do zawodów socjalnych [„soziale Berufe”] jak również do zawodu rehabilitanta oddychania, mowy i głosu posiadającego dyplom państwowy [„staatlich geprüfter Atem-, Sprech-, und Stimmlehrer(in)”], o łącznej długości trzynastu lat, które zakłada ukończenie pierwszego cyklu szkolnictwa średniego („mittlerer Bildungsabschluss”), i które obejmuje:

1) albo co najmniej trzy lata² kształcenia zawodowego w specjalistycznej szkole („Fachshule”) zakończonym uzyskaniem dyplomu, ewentualnie uzupełnionego rocznym lub dwuletnim okresem specjalizacji zakończonej egzaminem.

² Minimalny okres trzech lat może być skrócony do dwóch lat, jeśli osoba zainteresowana posiada kwalifikacje dające prawo do ubiegania się o przyjęcie na uniwersytet („Arbitur”) (tj. trzynaście lat uprzedniego kształcenia), lub kwalifikacje dające prawo do ubiegania się o przyjęcie do „Fachhochschulen” (Fachhochschulreife”) (tj. dwanaście lat uprzedniego kształcenia).

2) albo co najmniej dwa i pół roku nauki w specjalistycznej szkole („Fachschule”), zakończonej egzaminem, uzupełnionej ewentualnie co najmniej sześciomiesięczną praktyką zawodową lub co najmniej sześciomiesięcznym stażem zawodowym w upoważnionej placówce,

3) albo co najmniej dwa lata nauki w specjalistycznej szkole („Fachschule”), zakończonej egzaminem i uzupełnionej co najmniej roczną praktyką zawodową lub co najmniej rocznym stażem zawodowym w upoważnionej placówce,

- regulowane przepisami kształcenie techników [„techniker(in)”], ekonomistów przedsiębiorstw [„Betriebswirte(in)”], projektantów [„gestalter(in)”] oraz opiekunów rodzinnych [„Familienpfleger(in)”] posiadających dyplom państwowy („staatlich geprüft”) trwające łącznie szesnaście lat, które zakłada odbycie obowiązkowego okresu nauki lub równoważnego kształcenia (trwającego minimum dziewięć lat), jak również ukończenie co najmniej trzy letniego kształcenia w szkole zawodowej („Berufsschule”), i które obejmuje, po odbyciu co najmniej dwuletniej praktyki zawodowej, kształcenie w pełnym wymiarze godzin przez co najmniej dwa lata lub kształcenie w niepełnym wymiarze godzin o równoważnej długości,

- kształcenie regulowane przepisami oraz kształcenie ustawiczne trwające łącznie co najmniej piętnaście lat, które zakłada , w zasadzie, odbycie okresu obowiązkowej nauki (trwającej co najmniej dziewięć lat) oraz ukończenie kształcenie zawodowego (zazwyczaj trzy lata), i które obejmują w zasadzie, co najmniej dwuletnią praktykę zawodową (zazwyczaj trzy lata) jak również egzamin w ramach kształcenia ustawicznego, do przygotowania którego podejmowane są, w zasadzie, towarzyszące formy kształcenia, albo równoległe z praktyką zawodową (co najmniej 1000 godzin) albo w pełnym wymiarze godzin (co najmniej rok).

Władze niemieckie prześlą Komisji i państwom członkowskim listę cykli kształcenia wskazanych w niniejszym załączniku.

w Holandii

- podlegające regulacjom kursy trwające łącznie co najmniej piętnaście lat, które zakładają, w zasadzie, odbycie okresu ośmiu lat obowiązkowej nauki w szkole podstawowej oraz czterech lat nauki w ogólnej szkole średniej („MAVO”) lub w przygotowawczej szkole zawodowej („VBO”) bądź w ogólnej szkole średniej o wyższym poziomie, do których dodaje się trzy / lub czteroletnie kształcenie w zawodowej szkole średniej („MBO”), zakończone egzaminem,
- podlegające regulacjom kursy trwające łącznie co najmniej szesnaście lat, które zakładają odbycie okresu ośmiu lat obowiązkowej nauki w szkole podstawowej, oraz cztery lata w szkole, mającej co najmniej poziom przygotowawczej szkoły zawodowej („VBO”), bądź w ogólnej szkole średniej o wyższym poziomie, do których dodaje się co najmniej czteroletnie kształcenie zawodowe połączone z terminowaniem, obejmujące szkolenie teoretyczne w placówce szkolnictwa co najmniej jeden dzień w tygodniu i, przez resztę tygodnia, kształcenie praktyczne w centrum kształcenia praktycznego lub w przedsiębiorstwie, zakończone egzaminem końcowym drugiego i trzeciego stopnia.

Władze holenderskie prześlą Komisji w innym państwowym członkowskim listę cykli kształcenia objętych w niniejszym załączniku.

w Austrii:

-kształcenie prowadzone w placówkach wyższego szkolnictwa zawodowego („Berufsbildende hoehere Schulen”) oraz w placówkach szkolnictwa wyższego w dziedzinie rolnictwa i leśnictwa („Hoehere land- und forstwirtschaftliche Lehranstalten”), łącznie z placówkami szczególnego typu („einschliesslich des Sonderformen”), których struktura i stopień są określone przez postanowienia prawne, normatywne i administracyjne.

Kształcenie to trwa co najmniej trzynaście lat i obejmuje pięcioletnie kształcenie zawodowe, zakończone egzaminem końcowym, którego zdanie oznacza nabycie kompetencji zawodowej.

- Kształcenie prowadzone w szkołach dla mistrzów-rzemieślników („Meisterschulen”), klasach dla mistrzów-rzemieślników („Meisterklassen”), klasach przeznaczonych do kształcenia mistrzów-rzemieślników w sektorze przemysłowym („Werkmeisterschulen”) lub szkołach przeznaczonych do kształcenia rzemieślników w dziedzinie budownictwa („Bauhandwerkerschulen”), których struktura i stopień są określane przez postanowienia prawne, normatywne i administracyjne.

Kształcenie to trwa łącznie co najmniej trzynaście lat, obejmując dziewięć lat obowiązkowej nauki szkolnej, a następnie, albo co najmniej trzy lata kształcenia zawodowego w specjalistycznej szkole, albo co najmniej trzy lata kształcenia naprzemiennego w przedsiębiorstwie i w placówce szkolnictwa zawodowego („Berufsschule”), zakończonego w obu przypadkach egzaminem i uzupełnionego przez pomyślne zakończenie co najmniej rocznego kształcenia w szkole dla mistrzów-rzemieślników („Meisterschule”), klasie dla mistrzów-rzemieślników („Meisterklasse”), szkole przeznaczonej do kształcenia mistrzów-rzemieślników w sektorze przemysłowym („Werkmeisterschule”) lub szkole przeznaczonej do kształcenia rzemieślników w dziedzinie budownictwa („Bauhandwerkerschule”). W większości przypadków, łączny czas trwania kształcenia wynosi co najmniej piętnaście lat, obejmując okresy doświadczenia zawodowego, które, albo poprzedzają cykle kształcenia prowadzonego w placówce, albo są równoległe do kształcenia w niepełnym wymiarze godzin (co najmniej 960 godzin).

Władze austriackie prześlą Komisji i Państwom Członkowskim listę cykli kształcenia wskazanych w niniejszym załączniku.

**Ustawa z dnia r.
o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych**

TABELA ZBIEŻNOŚCI

<i>Lp.</i>	<i>UE</i>	<i>JUE</i>	<i>JPL</i>	<i>Treść</i>	<i>Przepisy Intertemporalne</i>	<i>Uwagi</i>
1.	dyrektywa Rady nr 89/48/EWG i dyrektywa Rady nr 92/51/EWG	art. 2 obu dyrektyw	art.1	zakres podmiotowy	ustawa wchodzi w życie z dniem uzyskania przez RP członkostwa w Unii Europejskiej, z wyjątkiem art. 20 , który wchodzi w życie z dniem ogłoszenia	
		art. 1 obu dyrektyw	art. 2	definicja pojęć		
		art. 8 (89/48) i art. 12 (92/51)	art. 3	zastosowanie przepisów k.p.a., które zapewniają procedurę odwoławczą od decyzji o uznaniu kwalifikacji		
		art. 9.1 (89/48) i art. 13.1 (92/51)	art. 4 i 20	określenie właściwych organów do podejmowania decyzji w sprawach uznania kwalifikacji		
		art. 8 (89/48) i art. 12 (92/51)	art. 5	sposób wszczęcia postępowania administracyjnego w sprawie uznania kwalifikacji i określenie terminu rozpatrzenia wniosku		
		art. 8 (89/48) i art. 12 (92/51)	art. 7 i 8	wymóg składania wniosku na formularzu oraz delegacja dla ministra właściwego do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministra właściwego do spraw oświaty do wydania rozporządzenia określającego wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku o uznanie kwalifikacji		
	art. 3 (89/48) i art. 3, 5, 6, 8 oraz 9 (92/51)	art. 9	dokumenty potwierdzające poziom wykształcenia wymagany w Rzeczypospolitej Polskiej do wykonywania zawodu regulowanego oraz odpowiedni poziom kwalifikacji uzyskanych za granicą, który uznaje się za spełniający wymóg stawiany przez polskie przepisy, z zastrzeżeniem możliwości zastosowania wobec wnioskodawcy środków kompensacyjnych w formie testu umiejętności lub stażu adaptacyjnego, w przypadku różnic w długości bądź programie kształcenia			

art. 4 obu dyrektyw	art. 10	podstawa do żądania przedstawienia przez wnioskodawcę dokumentu potwierdzającego posiadanie doświadczenia zawodowego o odpowiednio długim okresie w przypadku różnic w długości kształcenia bądź wymaganej praktyki zawodowej	
art. 4 (89/48) i art. 4 i 7 (92/51)	art. 11 i 12	podstawa do nałożenia obowiązku odbycia stażu adaptacyjnego pod nadzorem wykwalifikowanego przedstawiciela danego zawodu w Rzeczypospolitej Polskiej lub zdania testu umiejętności, w przypadku znacznych różnic w programie kształcenia i szkolenia wnioskodawcy, w porównaniu do wymagań określonych polskimi przepisami, przy zastrzeżeniu, iż wybór formy (test umiejętności lub staż adaptacyjny) należy do wnioskodawcy	
art. 4 i 10 (89/48) oraz art. 4 i 14 (92/51)	art. 13	delegacja dla ministrów właściwych do spraw szkolnictwa wyższego oraz oświaty i wychowania do wydania rozporządzenia w sprawie możliwości nałożenia na wnioskodawcę obowiązku odbycia stażu adaptacyjnego lub zdania testu umiejętności, bez możliwości dokonania przez niego wyboru jednej z tych form; narzucenie stażu adaptacyjnego lub testu umiejętności jest możliwe w przypadku zawodów regulowanych: <ul style="list-style-type: none"> - dla wykonywania których należy posiadać szeroką wiedzę z zakresu prawa polskiego, - po pozytywnym rozpatrzeniu przez Komisję Europejską wniosku strony polskiej o derogację; 	
art. 7 (89/48) i art. 11 (92/51)	art. 14	prawo do posługiwania się przez wnioskodawcę polskim tytułem ustalonym dla danego zawodu, po uznaniu kwalifikacji do wykonywania tego zawodu, bądź uzyskaniu członkostwa w organizacji zawodowej, czy też pozytywnej decyzji organu uprawnionego o dopuszczeniu do wykonywania danego zawodu; jednocześnie, wnioskodawca ma prawo do posługiwania się tytułem uzyskanym w systemie szkolnictwa wyższego lub średniego (lub skrótem tego tytułu) w oryginalnym brzmieniu	

		art. 1 f, g (89/48) i art. 1 i, j (92/51)	art. 15	delegacja dla poszczególnych ministrów kierujących działami administracji rządowej, właściwych w sprawach uznawania kwalifikacji, do wydania rozporządzeń w sprawie warunków, sposobu i trybu odbywania stażu adaptacyjnego oraz przeprowadzania testu umiejętności	
		art. 6 (89/48) i art. 10 (92/51)	art. 16	możliwość żądania przez właściwy organ do uznania kwalifikacji dodatkowych dokumentów o stanie zdrowia, niekaralności czy postawie etycznej wnioskodawcy, o ile polskie przepisy regulacyjne dla danego zawodu stawiają takie wymogi	
		art. 9 ust. 2 (89/48) i art. 13 ust. 2 (92/51)	art. 17	wyznaczenie przez ministrów właściwych do spraw szkolnictwa wyższego oraz oświaty i wychowania osób do pełnienia funkcji krajowych koordynatorów	
		art. 9 ust. 3 (89/48) i art. 13 ust. 3 (92/51)	art. 19 i 22	stworzenie podstawy dla prawidłowej informacji o polskim systemie uznawania kwalifikacji, zawodach regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz właściwych organach przyjmujących i rozpatrujących wnioski o uznanie kwalifikacji (art. 19); ustawa przewiduje, iż do czasu wydania aktu wykonawczego w sprawie wyznaczenia ośrodka informacji i określenia jego zadań, funkcję tę będzie pełniło istniejące Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej (art. 22)	
2.	dyrektywa Rady nr 89/48/EWG dyrektywa Rady nr 92/51/EWG oraz dyrektywy Komisji nr 94/38/WE, 95/43/WE i 97/38/WE	załącznik do dyrektywy Rady nr 89/48/EWG, załączniki C i D do dyrektywy Rady nr 92/51/EWG, dyrektywy Komisji nr 94/38/WE, 95/43/WE i 97/38/WE	załączniki nr 1 – 3 do ustawy	załącznik nr 1: wykaz stowarzyszeń i organizacji zawodowych, uprawnionych do wydawania dyplomów swoim członkom załącznik nr 2: wykaz kursów o specjalistycznym programie załącznik nr 3: wykaz kursów potwierdzających ukończenie kształcenia regulowanego, uznawanych jako kwalifikacje na poziomie drugim Ww. załączniki transponują treść załączników dyrektyw Rady wraz ze zmianami wprowadzonymi dyrektywami Komisji.	

SEKRETARZ
KOMITETU INTEGRACJI EUROPEJSKIEJ
Jacek Saryusz-Wolski

Sekr. Min. JSW/2002/2000/DHP-kk

Warszawa, 28.11 2000 r.

Pani
Jolanta Rusiniak
p.o. Sekretarza
Rady Ministrów

Opinia o zgodności projektu ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych, z prawem Unii Europejskiej, wyrażona na podstawie art. 2 ust. 1 pkt 2 ustawy z dnia 8 sierpnia 1996 r. o Komitecie Integracji Europejskiej (Dz. U. Nr 106, poz. 494) przez Sekretarza Komitetu Integracji Europejskiej, Ministra Jacka Saryusz-Wolskiego, działającego z upoważnienia Przewodniczącego Komitetu Integracji Europejskiej.

W związku z przedstawionym projektem ustawy (pismo nr RM-10-154-00) pozwalam sobie wyrazić następującą opinię:

- I. Projekt ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych jest projektem dostosowawczym. Wszystkie przepisy omawianego projektu ustawy stanowią transpozycje odpowiednich regulacji wspólnotowych.

- II. Celem projektowanej ustawy jest stworzenie możliwości włączenia Polski do ogólnego systemu uznawania kwalifikacji zawodowych. W.w. system funkcjonuje w Unii Europejskiej na podstawie dwóch Dyrektyw Rady:
- Dyrektywy Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego (Dz.U. WE nr L 19, z 24.01.1989),
 - Dyrektywy Rady nr 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992r. w sprawie drugiego ogólnego systemu uznania kształcenia i doskonalenia zawodowego, uzupełniająca Dyrektywę 89/48/EWG.
- III. Zakres podmiotowy przedstawionego projektu ustawy dotyczy obywateli państw członkowskich Unii Europejskiej, w tym również obywateli polskich (jako datę wejścia ustawy w życie przewidziano datę uzyskania przez Polskę członkostwa w Unii Europejskiej), którzy nabyli w państwach członkowskich, za wyjątkiem Polski, kwalifikacje do wykonywania zawodów regulowanych.
- Przepis ten jest zgodny z artykułem 2 Dyrektywy Rady nr 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988r. w sprawie ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego.
- IV. Przepis artykułu 1 ust. 2 zawiera definicję zawodu regulowanego. Przepis artykułu 2 projektowanej ustawy zawiera słowniczek. Zdefiniowano w nim między innymi pojęcia:
- wykonywanie zawodu regulowanego,
 - kształcenie regulowane,
 - kwalifikacje na poziomie pierwszym, drugim i trzecim.
- Powyższe przepisy są zgodne z w.w. Dyrektywami Rady.
- V. Pozostałe przepisy projektowanej ustawy określają zasady i wymagania dotyczące postępowania w sprawie uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w Polsce, jak również tryb jego przeprowadzania. Przepisy powyższe są zgodne z prawem Unii Europejskiej.

Projektowana ustawa wprowadza także instytucje krajowych koordynatorów w sprawie uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych, co wynika z przepisów w.w. Dyrektyw Rady.

- VI. **W konkluzji stwierdzam, że projekt ustawy o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych jest zgodny z prawem Unii Europejskiej.**

Z poważaniem,

SEKRETARZ
Komitetu do Spraw Europejskich
z up. *J. Baryusz-Wolski*
Jacek Baryusz-Wolski
Sekretarz Stanu

Do uprzejmej wiadomości:

Pan Edmund Wittbrodt

Minister Edukacji Narodowej

Projekt

Rozporządzenie
Ministra Edukacji Narodowej
z dnia.....
w sprawie wzoru formularzy składanych w postępowaniu o uznanie
kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych

Na podstawie art. 8 ustawy z dnia r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr, poz.)

§ 1. Ustala się wzory formularzy składanych w postępowaniu o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

§ 2. Wzory formularzy, o których mowa w § 1, stanowią załącznik do rozporządzenia.

§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczypospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

Uzasadnienie

Rozporządzenie stanowi wykonanie delegacji zawartej w art. 8 ustawy o zasadach nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych i określa wzór formularzy składanych we postępowaniu o uznanie obywatelom państw członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych na terytorium RP.

Formularz składa się z 2 części :

- a) załącznik nr 1 – „Wniosek o uznanie kwalifikacji”. Ma charakter standardowego dokumentu składanego przez każdego wnioskodawcę,
- b) załącznik nr 2 – „Dane uzupełniające do wniosku o uznanie kwalifikacji”.

Formularz ten składa się wówczas, jeżeli przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego od spełniania wymogów dotyczących odpowiednio : niekaralności wnioskodawcy, postawy etycznej wnioskodawcy, odpowiedniego stanu zdrowia wnioskodawcy bądź też dla uznania kwalifikacji niezbędne są dane o zakazie wykonywania zawodu, zawieszenia prawa do wykonywania zawodu, skreśleniu z listy osób uprawnionych do wykonywania zawodu.

Zgodnie z wytyczną co do treści rozporządzenia, formularze zawierają ponadto wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku, instrukcję wypełniania, a także dane o ośrodku informacji właściwym dla informowania obywateli państw członkowskich UE o zawodach regulowanych w RP.

Załącznik do rozporządzenia z dnia r. (poz. ...)

Załącznik nr 1

WNIOSEK O UZNANIE KWALIFIKACJI W ZAWODZIE REGULOWANYM

- I. imię i nazwisko Pan/ Pani
- data i miejsce urodzenia
- obywatelstwo
- państwo uzyskania kwalifikacji

- II. Na podstawie art. 5 ust. 1 ustawy z dnia o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. Nr ..., poz. ...) wnoszę o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodu
/wpisać nazwę zawodu regulowanego, dla którego mają być uznane kwalifikacje/

- III. Informacje o posiadanych kwalifikacjach

1. Wykształcenie

2. Ukończone kursy

3. Doświadczenie zawodowe w zawodzie

.....
/data i podpis Wnioskodawcy/

1. Wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku:

- 1) kopia dokumentu potwierdzającego tożsamość
- 2) kopie dyplomów, świadectw i innych dokumentów potwierdzających wykształcenie, ukończone kursy, doświadczenie zawodowe wymienione w formularzu wraz z tłumaczeniem dokonany przez tłumacza przysięgłego
- 3) tłumaczenie nazwy zawodu regulowanego dokonane przez tłumacza przysięgłego
- 4) oryginały dokumentów, o których mowa w pkt 2 przedkłada się właściwemu organowi wyłącznie do wglądu

2. Instrukcja wypełniania formularza

Formularz wypełnia się czytelnie lub pismem drukowanym, w języku polskim

- w części III 1 należy wpisać nazwę ukończonej szkoły, uzyskane tytuły, datę i miejsce wystawienia dyplomu/ świadectwa, w tym dokumenty potwierdzające ukończenie kształcenia regulowanego;
- w części III 2 należy wpisać wszelkie ukończone kursy, w tym kursy o specjalistycznym programie;
- w części III 3 należy wpisać miejsce(-a) pracy, wymiar czasu pracy, zajmowane stanowiska

4. Informacji na temat uznawania kwalifikacji w celu wykonywania zawodów regulowanych w Rzeczypospolitej Polskiej udziela:

BIURO UZNAWALNOŚCI WYKSZTAŁCENIA I WYMIANY
MIĘDZYKRAJOWEJ

ul. Smolna 13

Warszawa

tel.

fax:

e-mail:

strona internetowa: www.....

Załącznik nr 2

**DANE UZUPEŁNIAJĄCE DO WNIOSKU O UZNANIE KWALIFIKACJI
W ZAWODZIE REGULOWANYM¹**

imię i nazwisko

data i miejsce urodzenia

1. Dane o niekaralności Wnioskodawcy

2. Dane dotyczące postawy etycznej Wnioskodawcy

3. Dane o zakazie wykonywania zawodu, zawieszeniu prawa wykonywania zawodu,
skreśleniu z listy osób uprawnionych do wykonywania zawodu na podstawie orzeczenia
sądu lub w wyniku postępowania dyscyplinarnego

4. Dane o stanie zdrowia

¹ formularz wypełnia się jeżeli przepisy regulacyjne lub przepisy odrębne uzależniają wykonywanie zawodu regulowanego od spełnienia wymogów, o których mowa w pkt 1 – 4 formularza

Instrukcja wypełniania formularza i wykaz dokumentów, które należy dołączyć:

1. Należy wpisać dane z dokumentu państwa Wnioskodawcy oraz dołączyć kopię tego dokumentu wraz z tłumaczeniem dokonany przez tłumacza przysięgłego
2. Jeżeli w państwie Wnioskodawcy nie są wydawane dokumenty potwierdzające dane zawarte w pkt 1 – 3, należy wpisać wzmiankę o złożonym przez Wnioskodawcę w formie i trybie określonym przez przepisy państwa Wnioskodawcy oświadczeniu, a w przypadku gdy oświadczenie to jest potwierdzone dokumentem, złożyć kopię tego dokumentu wraz z tłumaczeniem dokonany przez tłumacza przysięgłego.
3. W części dotyczącej pkt 4 wpisuje się dane z dokumentu potwierdzającego stan zdrowia, wystawionego przez upoważnioną instytucję państwa Wnioskodawcy lub innego państwa członkowskiego Unii Europejskiej, w którym Wnioskodawca wykonywał ostatnio dany zawód oraz dołącza się ten dokument wraz z tłumaczeniem dokonany przez tłumacza przysięgłego.

Projekt

**Rozporządzenie
Prezesa Rady Ministrów
z dnia**

w sprawie zakresu informacji przekazywanych krajowemu koordynatorowi właściwemu do spraw uznawania kwalifikacji w zawodach regulowanych przez właściwe organy o zmianach wymogów dotyczących zawodów regulowanych oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych

Na podstawie art. 18 ust. 2 ustawy z dnia o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz.U. Nr, poz.) zarządza się, co następuje:

§ 1.

Właściwe organy przekazują krajowemu koordynatorowi właściwemu do spraw uznawania kwalifikacji w danych zawodach regulowanych, zwanemu dalej „krajowym koordynatorem”, informacje o zmianach wymogów dotyczących poszczególnych zawodów regulowanych z chwilą opublikowania przepisów regulacyjnych zmieniających te wymogi.

§ 2.

1. Właściwe organy przekazują krajowemu koordynatorowi informacje o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego w formie zestawień, których wzory określają załączniki nr 1 i nr 2 do rozporządzenia.
2. Zestawienia, o których mowa w ust. 1, sporządza się za okres od 01 stycznia do 31 grudnia każdego roku i przekazuje się krajowemu koordynatorowi w terminie do końca lutego następnego roku.

§ 3.

Właściwe organy przekazują krajowemu koordynatorowi informacje o zażaleniach złożonych na postanowienia wydane w toku postępowania.

§ 4.

Właściwe organy udzielają krajowemu koordynatorowi innych informacji dotyczących uznania kwalifikacji do wykonywania danego zawodu regulowanego na jego pisemny lub ustny wniosek.

§ 5.

Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem uzyskania przez Rzeczpospolitą Polską członkostwa w Unii Europejskiej.

ZESTAWIENIE za rok (stan na 31 grudnia r.)**Uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych, dla wykonywania których wymagane jest posiadanie dyplomu ukończenia szkoły wyższej**

Część A. Zestawienie ogólne dla wszystkich zawodów

Tabela 1. Zestawienie dotyczące wniosków przyjętych przez właściwy organ

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
przyjęte wnioski ¹																			
pełne wnioski ²																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od odbycia stażu adaptacyjnego																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od złożenia testu umiejętności																			

Tabela 2. Zestawienie wydanych decyzji i wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz skarg do Naczelnego Sądu Administracyjnego

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
decyzje stwierdzające uznanie kwalifikacji																			
decyzje odmawiające uznania kwalifikacji																			
liczba wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy																			
liczba skarg złożonych do NSA																			

¹ liczba wniosków, które wpłynęły do właściwego organu w sprawie uznania kwalifikacji² wnioski o uznanie kwalifikacji, do których dołączono wszystkie niezbędne dokumenty

Tabela 3. Decyzje wydane w postępowaniu o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych – wg. rodzaju decyzji

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
decyzje pozytywne ³																			
decyzje pozytywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje pozytywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			
decyzje negatywne ⁴																			
decyzje negatywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje negatywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			

³ decyzje stwierdzające uznanie kwalifikacji, wydane bez odbywania przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego lub składania testu umiejętności

⁴ decyzje o odmowie uznania kwalifikacji Wnioskodawcy, które nie były uzależnione od odbycia przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego lub składania testu umiejętności

Część B. Zestawienie dla poszczególnych zawodów regulowanych⁵nazwa zawodu regulowanego⁶:

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
przyjęte wnioski																			
pełne wnioski																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od odbycia stażu adaptacyjnego																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od złożenia testu umiejętności																			
decyzje pozytywne																			
decyzje pozytywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje pozytywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			
decyzje negatywne																			
decyzje negatywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje negatywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			
liczba złożonych wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy																			
liczba skarg złożonych do NSA																			

⁵ definicje pojęć – jak w części A⁶ tabelę należy wypełnić oddzielnie dla każdego zawodu regulowanego

ZESTAWIENIE za rok (stan na 31 grudnia r.)

Uznawanie kwalifikacji w zawodach regulowanych, dla wykonywania których wymagane jest posiadanie wykształcenia na poziomie niższym niż w Załączniku nr 1

Część A. Zestawienie ogólne dla wszystkich zawodów

Tabela 1. Zestawienie dotyczące wniosków przyjętych przez właściwy organ

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
przyjęte wnioski ¹																			
pełne wnioski ²																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od odbycia stażu adaptacyjnego																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od złożenia testu umiejętności																			

Tabela 2. Zestawienie wydanych decyzji i wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy oraz skarg do Naczelnego Sądu Administracyjnego

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
decyzje stwierdzające uznanie kwalifikacji																			
decyzje odmawiające uznania kwalifikacji																			
liczba wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy																			
liczba skarg złożonych do NSA																			

¹ liczba wniosków, które wpłynęły do właściwego organu w sprawie uznania kwalifikacji

² wnioski o uznanie kwalifikacji, do których dołączono wszystkie niezbędne dokumenty

Tabela 3. Decyzje wydane w postępowaniu o uznanie kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych – wg. rodzaju decyzji

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
decyzje pozytywne ³																			
decyzje pozytywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje pozytywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			
decyzje negatywne ⁴																			
decyzje negatywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje negatywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			

³ decyzje stwierdzające uznanie kwalifikacji, wydane bez odbywania przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego lub składania testu umiejętności

⁴ decyzje o odmowie uznania kwalifikacji Wnioskodawcy, które nie były uzależnione od odbycia przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego lub składania testu umiejętności

Część B. Zestawienie dla poszczególnych zawodów regulowanych⁵nazwa zawodu regulowanego⁶:

<i>państwo Wnioskodawcy</i>																			<i>razem</i>
przyjęte wnioski																			
pełne wnioski																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od odbycia stażu adaptacyjnego																			
wnioski w trakcie postępowania, gdy decyzja uzależniona jest od złożenia testu umiejętności																			
decyzje pozytywne																			
decyzje pozytywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje pozytywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			
decyzje negatywne																			
decyzje negatywne po odbyciu przez Wnioskodawcę stażu adaptacyjnego																			
decyzje negatywne po złożeniu przez Wnioskodawcę testu umiejętności																			
liczba złożonych wniosków o ponowne rozpatrzenie sprawy																			
liczba skarg złożonych do NSA																			

⁵ definicje pojęć – jak w części A⁶ tabelę należy wypełnić oddzielnie dla każdego zawodu regulowanego

Uzasadnienie

Rozporządzenie jest wykonaniem delegacji z art. 18 ust. 2 ustawy z dnia r. o zasadach uznawania nabytych w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych (Dz. U. Nr, poz.....), która zobowiązuje Prezesa Rady Ministrów do ustalenia zakresu informacji, które właściwi ministrowie lub upoważnione przez nie organy są zobowiązani składać krajowym koordynatorom właściwym w sprawach uznawania kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych na terytorium RP .

Rozporządzenie przewiduje składanie informacji o zmianach wymogów dotyczących poszczególnych zawodów regulowanych oraz o podjętych decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji do wykonywania zawodu regulowanego. Informacje o decyzjach w sprawach uznania kwalifikacji będą składane w formie zestawień, które obrazują w szczególności liczbę przyjętych wniosków, liczbę decyzji pozytywnych, liczbę decyzji negatywnych, liczbę skarg złożonych do Naczelnego Sądu Administracyjnego.

Wyszczególniają też decyzje pozytywne wydane Wnioskodawcy po odbyciu przez niego stażu adaptacyjnego lub złożeniu testu umiejętności.

Zestawienie składa się odrębnie dla zawodów regulowanych, dla wykonywania których wymagane jest posiadanie dyplomu ukończenia studiów wyższych i odrębnie dla pozostałych zawodów regulowanych.

Zgodnie z dyrektywami Rady (89/48 i 92/51) krajowi koordynatorzy wchodzi w skład grupy koordynatorów przy Komisji Europejskiej, której zadaniem jest gromadzenie wszelkich informacji o stosowaniu dyrektyw w państwach członkowskich Unii Europejskiej.

Składane krajowym koordynatorom w trybie niniejszego rozporządzenia informacje i zestawienia, służyć będą prezentowaniu Komisji Europejskiej stosowania przez Rzeczpospolitą Polską ustawy o zasadach uznawania nabytych

w państwach członkowskich Unii Europejskiej kwalifikacji do wykonywania zawodów regulowanych.

**LISTA PRZEKAZANYCH DOKUMENTÓW
DO
PROJEKTU USTAWY
O
ZASADACH UZNAWANIA NABYTYCH W PAŃSTWACH CZŁONKOWSKICH
UNII EUROPEJSKIEJ KWALIFIKACJI DO WYKONYWANIA ZAWODÓW
REGULOWANYCH**

przyjętego przez Radę Ministrów
w dniu 28 listopada 2000 r.

Obszar Negocjacyjny: „Swobodny przepływ osób”
Narodowy Program Przygotowania do Członkostwa Polski w Unii Europejskiej:
rozdział 3, priorytet 1.1

1.	Deklaracja dotycząca dostosowawczego charakteru projektu ustawy wraz z uzasadnieniem jego dostosowawczego charakteru
2.	Projekt ustawy wraz z uzasadnieniem
3.	Zestawienie przepisów dostosowujących projektowanej ustawy z odpowiednimi przepisami Unii Europejskiej (tabela)
4.	Dwa akty wykonawcze
5.	Opinia Urzędu Komitetu Integracji Europejskiej o zgodności projektu z prawem Unii Europejskiej wydana dnia 27 listopada 2000r.
6.	Tłumaczenia zweryfikowane następujących aktów prawa Unii Europejskiej, w wersji papierowej i elektronicznej: <ol style="list-style-type: none"> 1. DYREKTYWA KOMISJI 94/38/WE z dnia 26 lipca 1994r. zmieniająca załączniki C i D do dyrektywy Rady 92/51/EWG dotyczącej drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i doskonalenia zawodowego, która uzupełnia dyrektywę 89/48/EWG 2. DYREKTYWA KOMISJI 97/38/WE z dnia 20 czerwca 1997r. zmieniająca załączniki C do dyrektywy Rady nr 92/51/EWG dotyczącej drugiego ogólnego systemu uznawania kwalifikacji, która uzupełnia dyrektywę 89/48/EWG 3. DYREKTYWA RADY 92/51/EWG z dnia 18 czerwca 1992r. dotycząca drugiego ogólnego systemu uznawania kształcenia i doskonalenia zawodowego, jako uzupełnienie dyrektywy 89/48/EWG 4. DYREKTYWA RADY 89/48/EWG z dnia 21 grudnia 1988r. dotycząca drugiego ogólnego systemu uznawania dyplomów szkół wyższych, przyznanych na zakończenie przynajmniej trzyletniego kształcenia i doskonalenia zawodowego 5. DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY 99/42/WE z dnia 7 czerwca 1999r. ustanawiająca procedurę uznawania kwalifikacji w zakresie działalności zawodowych, objętych dyrektywami o liberalizacji i środkach przejściowych oraz uzupełniająca ogólne zasady uznawania kwalifikacji

Tłoczono z polecenia Marszałka Sejmu Rzeczypospolitej Polskiej

Skierowano do druku 28 grudnia 2000 r.

Cena - 3,18zł + 22% VAT

